

PROIECT DE LEGE PRIVIND STATUTUL POLIȚISTULUI

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Domeniul de reglementare

Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează regimul general al raporturilor juridice de serviciu ale polițistului precum și drepturile și obligațiile acestuia.

(2) Prevederile prezentei legi constituie cadrul legal special în materia raporturilor de serviciu ale polițistului și se completează cu cadrul legal general, în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel.

Statutul profesional

Art. 2. – (1) Polițistul este funcționar public cu statut special, investit cu exercițiul autorității publice care poartă, de regulă, armament și uniformă și exercită atribuții date în competența Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare ministerul și a celorlalte structuri ale acestuia care au posturi prevăzute a fi încadrate cu polițiști.

(2) Statutul special este conferit de natura și condițiile speciale de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu, de riscurile misiunilor îndeplinite, care pot afecta viața și integritatea fizică și psihică a polițistului, siguranța sa și a familiei sale, de obligațiile, îndatoririle, restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale, incompatibilitățile și sistemul de carieră specifice.

(3) Calitatea de polițist poate fi dobândită numai în condițiile prezentei legi.

Exercitarea autorității publice

Art. 3. – Autoritatea publică cu care este investit polițistul se exercită exclusiv în scopul îndeplinirii îndatoririlor de serviciu și asigurării respectării legii și drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și Statului Român, în limitele legii.

Principiile serviciului public polițienesc desfășurat de polițist

Art. 4. – Activitatea desfășurată de polițist are la bază următoarele principii:

- a) principiul legalității;
- b) principiul egalității în fața legii;
- c) principiul gradualității și proporționalității;
- d) principiul imparțialității, nediscriminării și echidistanței;
- e) principiul supremației interesului public;
- f) principiul profesionalismului;
- g) principiul confidențialității, integrității profesionale și loialității;
- h) principiul stabilității în funcția publică;
- i) principiul predictibilității în cariera de polițist;
- j) principiul subordonării ierarhice și profesionale.

Supremația legii

Art. 5. – Polițistul este obligat să respecte Constituția și legile țării, reglementările Uniunii Europene, jurământul de credință, normele de etică și deontologie ale polițistului, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să îndeplinească întocmai ordinele, instrucțiunile și dispozițiile legale ale șefilor ierarhici privind atribuțiile de serviciu.

Stabilitatea în exercitarea funcției

Art. 6. – Politistul beneficiază de stabilitate și predictibilitate în exercitarea funcției, în condițiile prezentei legi.

Norme de etică și deontologie

Art. 7. – Standardele de conduită ale polițistului se stabilesc prin Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Înțelesul unor termeni

Art. 8. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- a) autoritate ierarhică – puterea de comandă exercitată între niveluri decizionale diferite;
- b) cariera polițistului – ansamblul situațiilor și efectelor juridice care intervin de la data nașterii raportului de serviciu, până la data încetării acestuia, potrivit actelor normative în vigoare și opțiunilor individuale ale polițistului, în funcție de nevoile instituției, de cunoștințele, aptitudinile, abilitățile, experiența și motivațiile profesionale și personale;
- c) familia polițistului – soțul sau soția acestuia, precum și copiii și părinții aflați în întreținerea legală a polițistului;
- d) funcții similare – funcții prevăzute în statele de organizare cu același coeficient de ierarhizare și grad profesional;
- e) motive imputabile – acele situații care presupun culpa polițistului în legătură cu acțiunile, inacțiunile și omisiunile sale manifestate ca decurgând din calitatea deținută;
- f) norme de competență – reguli prin care se conferă drepturi șefilor de unități pentru realizarea cel puțin a uneia din următoarele competențe: naștere, modificare sau stingere a raporturilor de serviciu ori acordarea de recompense și aplicarea de sancțiuni, stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne;
- g) program de lucru – intervalul orar în care polițistul își desfășoară activitatea și îndeplinește sarcinile și atribuțiile de serviciu, prevăzute în fișa postului;
- h) stat de organizare – document care cuprinde structura posturilor prevăzute în organizarea unităților ministerului, cu specificarea tipurilor și categoriilor de funcții, precum și a elementelor specifice acestora;
- i) funcții de specialitate – acele funcții care, pentru a putea fi ocupate, potrivit cerințelor prevăzute în fișa postului, impun existența uneia sau mai multor specializări ori calificări profesionale pentru care ministerul nu poate asigura formarea profesională inițială sau continuă prin rețeaua proprie de instituții de învățământ;
- j) specialiști – polițiști încadrați pe funcții de specialitate, determinate potrivit prezentei legi, care dobândesc acest statut ca urmare a transferului din instituții publice din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, a promovării concursului sau examenului prevăzut de art. 23 alin. (2) și (5) sau prin încadrare din sursă externă;
- k) sursă externă – sursă de recrutare a polițiștilor, cuprinzând absolvenți ai unor instituții de formare profesională, altele decât cele ale ministerului sau care formează personal pentru nevoile ministerului;
- l) unitate – structură aflată în cadrul/subordinea/coordonarea ministerului cu denumire și stat de organizare propriu și al cărei șef are competență de naștere, modificare sau stingere a raporturilor de serviciu ori acordare de recompense și aplicare de sancțiuni, și/sau, după caz, calitatea de ordonator de credite;
- m) inspectorat general/similar – reprezintă unitatea centrală aflată în cadrul/ subordinea/coordonarea ministerului, cu competență materială și teritorială generală națională în domeniul de activitate stabilit prin actele normative în vigoare;
- n) șef nemijlocit – persoana care ocupă funcția de conducere imediat superioară;
- o) șef direct – persoana care ocupă funcția de conducere imediat superioară șefului nemijlocit;
- p) șef ierarhic – este funcția de conducere față de care polițistul se află în raporturi de subordonare în linie directă;

r) recrutare – activitatea desfășurată în scopul identificării și atragerii persoanelor care îndeplinesc condițiile stabilite de actele normative în vigoare și care doresc să devină angajați ai ministerului;

s) tutelă profesională – activitatea desfășurată pentru sprijinirea integrării socio-profesionale a polițiștilor, precum și pentru integrarea în activitatea practică a elevilor și studenților în unitățile ministerului, în cadrul perioadei de stagiu sau de probă, după caz.

CAPITOLUL II CARIERA POLIȚISTULUI

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Autoritatea ierarhică

Art. 9. – (1) Ierarhia polițiștilor are la bază ierarhia pe corpuri, iar în cadrul corpurilor, pe funcția ocupată și grade profesionale.

(2) Polițiștii se subordonează șefului ierarhic, cu excepția situațiilor în care legea prevede un alt tip de subordonare.

Exercitarea autorității ierarhice

Art. 10. – (1) Exercitarea autorității ierarhice implică asumarea deciziilor în raport cu atribuțiile exercitate potrivit legii. La aprecierea oportunității dispozițiilor și măsurilor adoptate trebuie avut în vedere scopul măsurii dispuse în raport cu mijloacele folosite.

(2) Șefii ierarhici nu pot să dea îndrumări sau dispoziții polițiștilor de poliție judiciară privind modul de efectuare a urmăririi și cercetării penale, procurorul fiind singurul competent în acest sens.

(3) Măsurile pentru aducerea la îndeplinire, de către polițiști și/sau polițiști de poliție judiciară, a dispozițiilor date de procuror, coordonarea și verificarea modului de îndeplinire a acestora, în termenele stabilite și asigurarea resurselor necesare, se aprobă prin ordin comun al ministrului afacerilor interne și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Orice polițist are obligația de a executa întocmai și la timp, instrucțiunile, dispozițiile și ordinele date de șeful ierarhic, în limitele și în conformitate cu dispozițiile legale. Șefii ierarhici răspund pentru legalitatea ordinelor, instrucțiunilor și dispozițiilor emise și transmise polițiștilor din subordine.

(5) Fiecare șef ierarhic evaluează și stabilește proporționalitatea mijloacelor utilizate pentru punerea în aplicare a dispozițiilor date polițiștilor din subordine. Evaluarea mijloacelor utilizate se face prin raportare la normele de dotare și înzestrare aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(6) Polițistul răspunde pentru acțiunile, inacțiunile și omisiunile sale, în condițiile legii.

(7) Polițistul este obligat să se abțină de la executarea ordinelor, dispozițiilor și misiunilor vădit ilegale, având obligația de a-și informa de îndată șefii despre aceasta, pe cale ierarhică. Abținerea de la executarea ordinelor, dispozițiilor și misiunilor ilegale nu atrage răspunderea disciplinară a polițistului.

Corpuri și grade profesionale

Art. 11. – (1) Polițiștii fac parte din corpul ofițerilor de poliție sau din corpul agenților de poliție.

(2) Pe parcursul carierei, în cadrul fiecărui corp, polițiștilor li se acordă grade profesionale, ierarhizate după cum urmează:

I. Corpul ofițerilor de poliție

a) subinspector de poliție;

- b) inspector de poliție;
 - c) inspector principal de poliție;
 - d) subcomisar de poliție;
 - e) comisar de poliție;
 - f) comisar șef de poliție;
 - g) chestor de poliție;
 - h) chestor principal de poliție;
 - i) chestor șef de poliție;
 - j) chestor general de poliție.
- II. Corpul agenților de poliție:
- a) agent de poliție;
 - b) agent principal de poliție;
 - c) agent șef adjunct de poliție;
 - d) agent șef de poliție;
 - e) agent șef principal de poliție.

Admiterea în corpul profesional

Art. 12. – (1) Pentru admiterea în corpul ofițerilor de poliție sunt necesare studii universitare cu diplomă de licență sau studii superioare de licență, ciclul I de studii universitare și a programului de studii de master, ciclul II de studii universitare ori ciclul I de studii universitare.

(2) Pentru admiterea în corpul agenților de poliție sunt necesare studii postliceale absolvite cu diplomă sau, în cazul specialiștilor, cel puțin studii liceale absolvite cu diplomă de bacalaureat, care să asigure specialitatea postului, în măsura în care aceasta nu poate fi asigurată prin studii postliceale.

Pregătirea și evoluția profesională a polițistului

Art. 13. – (1) Pregătirea și evoluția profesională a polițistului se realizează potrivit regulilor generale stabilite prin prezenta lege și a normelor cu privire la carieră aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Normele de competență privind nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor de serviciu ori acordarea de recompense și aplicarea de sancțiuni se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Secțiunea a 2 – a **Dobândirea și pierderea statutului de polițist**

Dobândirea statutului de polițist

Art. 14. – Statutul de polițist se dobândește la data acordării primului grad profesional sau echivalării în condițiile art. 129 a gradelor militare sau profesionale. Cu aceeași dată se nasc raporturi de serviciu între polițist și minister.

Condiții pentru dobândirea statutului de polițist

Art. 15. – (1) Statutul de polițist poate fi dobândit de orice persoană care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are cetățenia română și domiciliul în România;
- b) cunoaște limba română;
- c) are capacitate deplină de exercițiu;
- d) are vârsta de minim 18 ani;
- e) pe baza testelor și examenelor de specialitate rezultă că este aptă din punct de vedere medical, fizic și psihologic pentru exercitarea funcției publice cu statut special;
- f) nu a fost condamnat definitiv pentru fapte pentru care nu a intervenit reabilitarea ori nu se află în curs de judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni;
- g) are un comportament corespunzător cerințelor de conduită impuse de calitatea de polițist;

- h) nu este membru al unui partid politic ori al unei forme de asociere cu caracter politic;
- i) îndeplinește condițiile de studii prevăzute de lege;
- j) nu a fost destituită dintr-o funcție publică sau nu i-a încetat contractul individual de muncă pentru motive disciplinare în ultimii 7 ani.

(2) Baremele și criteriile fizice, medicale și psihologice prevăzute la alin. (1) lit. e) se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne. Examenele medicale de specialitate și testele psihologice se efectuează în clinici și laboratoare autorizate din sistemul național de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(3) Neîndeplinirea oricăreia dintre condițiile prevăzute la alin. (1) conduce la refuzul recrutării.

Pierderea statutului de polițist

Art. 16. – Statutul de polițist se pierde la încetarea raporturilor de serviciu, în condițiile art. 81. Încetarea raporturilor de serviciu, se constată sau se dispune după caz, prin act administrativ emis potrivit normelor de competență.

Secțiunea a 3 – a **Recrutarea și formarea profesională a polițiștilor**

§.1 Recrutarea polițiștilor

Recrutarea prin instituții de învățământ

Art. 17. – (1) Polițiștii provin, cu prioritate, din rândul absolvenților instituțiilor de formare profesională inițială ale ministerului.

(2) Polițiștii pot proveni și din rândul absolvenților altor instituții de formare profesională inițială din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională ori din afara acestuia, la care s-au format pentru nevoile ministerului. Criteriile specifice de recrutare a candidaților la concursurile de admitere în alte instituții de formare inițială decât ale ministerului se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Recrutarea specialiștilor

Art. 18. – (1) Încadrarea specialiștilor se poate realiza exclusiv pe funcții de specialitate.

(2) Recrutarea pentru concursul sau examenul organizat în vederea încadrării pe funcții de specialitate se realizează cu prioritate, din rândul polițiștilor care au dobândit și specialitatea corespunzătoare cerințelor postului.

(3) În situația în care, în urma desfășurării concursului sau examenului prevăzut la alin. (2), funcțiile nu au fost ocupate, se organizează un nou concurs sau examen cu recrutare din sursă externă.

(4) Concursurile sau examenele prevăzute la alin. (2) și (3) se organizează la nivel național, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Admiterea agenților în corpul ofițerilor de poliție

Art. 19. – Agenții de poliție sunt admiși în corpul ofițerilor de poliție, în condițiile prezentei legi, prin absolvirea cu diplomă de licență a cursurilor Academiei de poliție „Alexandru Ioan Cuza”, denumită în continuare Academie, forma de învățământ cu frecvență redusă sau prin încadrarea pe funcții de specialitate potrivit art. 18 alin. (1) și (2).

§.2 Formarea profesională inițială

Condiții generale pentru elevi și studenți

Art. 20. – Candidații la concursurile de admitere în instituții de formare profesională ale ministerului sau care formează personal pentru nevoile ministerului trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a) - i) la data recrutării.

Admiterea în instituții de formare profesională inițială ale ministerului

Art. 21. – (1) Concursurile pentru admiterea în Academie se organizează:

- a) pentru absolvenți de studii liceale cu diplomă de bacalaureat.
- b) pentru agenți de poliție, pe locuri special alocate la specializarea ordine și siguranță publică din cadrul Facultății de Poliție din cadrul Academiei, forma de învățământ cu frecvență redusă.

(2) Pentru a participa la concursul prevăzut la alin. (1) lit. b), agenții de poliție trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să fi desfășurat activitate ca polițist minim 2 ani;
- b) să nu aibă raporturile de serviciu suspendate;
- c) la ultima evaluare să fi obținut calificativul „Foarte bine”;
- d) să nu se afle la dispoziția unității, ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale.

(3) La concursurile pentru admiterea în instituții de formare profesională inițială ale ministerului pot participa absolvenți de studii liceale cu diplomă de bacalaureat care îndeplinesc condițiile generale pentru elevi și studenți, prevăzute la art. 20.

Dobândirea și pierderea calității de elev sau student

Art. 22. – (1) Candidatul admis în instituția de formare profesională inițială a ministerului sau care formează personal pentru nevoile ministerului este înmatriculat ca student sau, după caz, ca elev.

(2) Calitatea de elev sau student se pierde:

a) dacă oricare din condițiile generale pentru elevi și studenți prevăzute la art. 20 nu mai sunt îndeplinite;

b) atunci când raporturile acestuia cu instituția de formare profesională a ministerului sau care formează personal pentru nevoile ministerului încetează anterior absolvirii, inclusiv prin exmatriculare.

Semnarea angajamentului

Art. 23. – (1) La data înmatriculării, studenții și elevii trebuie să semneze un angajament prin care se obligă ca, după absolvire, să își desfășoare activitatea în funcția de polițist pe o perioadă de 10 ani.

(2) În momentul dobândirii calității de student de către agenții de poliție, perioada de angajament rămasă neefectuată se cumulează cu cea prevăzută la alin. (1).

Asigurarea și echivalarea îndeplinirii serviciului militar activ

Art. 24. – (1) În curricula de învățământ a instituțiilor de formare profesională inițială ale ministerului se prevede, în primul an de studii, un curs de pregătire militară, respectiv un modul de pregătire militară, în scopul asigurării îndeplinirii serviciului militar activ, potrivit Legii nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Studenților și elevilor din instituțiile de formare profesională inițială ale ministerului care nu dobândesc statutul de polițist, li se asigură echivalarea îndeplinirii serviciului militar activ și li se acordă, în condițiile legii, gradul militar de soldat, fruntaș sau caporal, în rezervă, în raport cu nota de promovare a cursului/modulului prevăzut la alin. (1), în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Finalizarea formării profesionale inițiale

Art. 25. – (1) Finalizarea formării profesionale inițiale se face prin examen de absolvire în cazul agenților de poliție și prin examen de licență în cazul ofițerilor de poliție.

(2) Absolvenții instituțiilor de formare profesională inițială care nu promovează examenul prevăzut la alin. (1) sunt obligați să se prezinte la sesiunea următoare, organizată în condițiile legii.

(3) Lipsa de la examenul prevăzut la alin. (1) sau nepromovarea la două sesiuni atrage nedobândirea statutului de polițist.

(4) Absolventul care, din motive justificate, nu s-a prezentat la examenul prevăzut la alin. (1) poate susține acest examen dacă de la finalizarea studiilor până la data fixată pentru examen nu au trecut mai mult de 2 ani. Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(5) Absolvenții Academiei proveniți din rândul agenților de poliție care nu promovează examenul de licență sunt menținuți în specialitățile din care provin cu gradul deținut anterior absolvirii cursurilor Academiei.

(6) Până la promovarea examenului prevăzut la alin. (1) absolvenții nu beneficiază de prevederile prezentului statut.

Formarea profesională inițială a specialiștilor

Art. 26. – (1) După încadrarea în funcția de polițist, specialiștii transferați din instituții publice din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională sau încadrați din sursă externă trebuie să urmeze un curs pentru inițierea în carieră, cu durata de până la 60 de zile, în primul an de la încadrare, organizat în condiții stabilite potrivit normelor cu privire la carieră aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Cursul prevăzut la alin. (1) se finalizează cu un examen de absolvire. Specialiștilor care nu promovează examenul de absolvire le încetează raporturile de serviciu, în baza actului administrativ emis potrivit normelor de competență.

§.3 Formarea profesională continuă

Art. 27. – (1) Ministerul, prin instituțiile de formare profesională proprii, asigură formarea profesională continuă a polițiștilor pentru dezvoltarea competențelor profesionale necesare exercitării atribuțiilor specifice funcției de polițist.

(2) Polițistul poate urma programe de formare profesională continuă finanțate de către minister și organizate în țară sau în afara țării, dacă programul respectiv se circumscrie necesităților unității în care este încadrat. Participarea se aprobă de șeful unității din care face parte polițistul, în limita fondurilor aprobate pentru programe de formare profesională continuă conform prevederilor legale în vigoare.

(3) Polițistul poate fi trimis cu acordul său la programe de formare profesională continuă în străinătate, în interesul ministerului, în condițiile legii.

Art. 28. – Categoriile, formele, modul de desfășurare și durata programelor de formare profesională continuă a polițistului în instituțiile de formare profesională ale ministerului, precum și condițiile de participare a polițistului la programe de formare profesională în țară sau în străinătate se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Secțiunea a 4 – a Debutul și evoluția în carieră

§.1 Acordarea gradelor profesionale

Jurământul de credință

Art. 29. – (1) Înaintea acordării primului grad profesional, persoana care urmează să fie numită în funcția de polițist depune jurământul de credință.

(2) Jurământul de credință se depune în prezența șefului instituției de formare profesională inițială a ministerului sau, dacă persoana prevăzută la alin. (1) nu este absolventă a unei instituții de formare profesională inițială a ministerului, în prezența șefului unității care o încadrează și a doi polițiști.

(3) Jurământul de credință are următorul conținut: „Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să-mi îndeplinesc cu responsabilitate și bună credință îndatoririle ce-mi revin potrivit funcției și să păstrez secretul profesional. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”.

(4) Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase. Jurământul de credință se poate depune și fără formula religioasă de încheiere.

(5) Jurământul de credință se semnează de persoana care urmează să fie numită în funcția de polițist și de șeful instituției de formare profesională inițială a ministerului sau șeful unității, precum și de poliștii asistenți.

(6) Jurământul de credință se contrasemnează de ministrul afacerilor interne și se păstrează la dosarul personal al polițistului. O copie a înscrisului se înmânează polițistului.

(7) Refuzul depunerii jurământului de credință, consemnat prin încheierea unui proces-verbal, semnat de persoanele prevăzute la alin. (2), atrage neacordarea statutului de polițist.

(8) Semnarea jurământului de credință presupune și acordul implicit al polițistului pentru efectuarea unor verificări de specialitate, în condițiile legii.

Competențe privind acordarea gradelor profesionale

Art. 30. – (1) Acordarea gradelor profesionale se face de către:

- a) Președintele României, la propunerea ministrului afacerilor interne, pentru gradele de chestor de poliție, chestor principal de poliție, chestor-șef de poliție și chestor general de poliție;
- b) ministrul afacerilor interne, pentru ceilalți ofițeri de poliție;
- c) inspectorii generali/similari, pentru agenții de poliție.

(2) Acordarea gradelor profesionale se face de persoana care are competența de acordare potrivit alin. (1), după îndeplinirea condițiilor și promovarea examenelor prevăzute la art. 32.

Acordarea primului grad profesional

Art. 31. – (1) Absolventului cu diplomă de licență sau echivalentă al instituțiilor de formare profesională inițială ale ministerului sau care formează personal pentru nevoile ministerului i se acordă gradul profesional de subinspector de poliție.

(2) Absolventului cu diplomă al instituțiilor de formare profesională inițială ale ministerului sau care formează personal pentru nevoile ministerului, din învățământul postliceal, i se acordă gradul profesional de agent de poliție.

(3) Îndiferent de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite și de nivelul acestora, raportate la atribuțiile din fișa postului, persoanelor prevăzute la art. 18 li se acordă grad profesional de subinspector de poliție pentru absolvenți cu diplomă de licență sau echivalentă respectiv de agent de poliție pentru absolvenți cu diplomă, din învățământul liceal ori postliceal.

(4) Pentru situația prevăzută la alin. (3) vechimea realizată în calitate de agent de poliție în unitățile ministerului nu se consideră vechime în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, necesară acordării gradului profesional de subinspector de poliție.

Condiții pentru acordarea gradului profesional următor

Art. 32. – (1) Pentru acordarea gradului profesional următor, polițistul trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) să fi împlinit stagiul minim în gradul profesional deținut sau acesta să se îndeplinească în cursul anului calendaristic respectiv;
- b) să fi fost evaluat la ultimele 2 evaluări cu calificativul cel puțin „Bine”;
- c) să promoveze examenul pentru acordarea gradului profesional respectiv.

(2) Pentru acordarea gradului profesional de chestor de poliție, pe lângă îndeplinirea condițiilor de la alin. (1) sunt necesare studii universitare de master în specialitate.

(3) Avansarea în gradele profesionale a poliștilor se face, de regulă, după împlinirea stagiului minim în grad.

(4) Perioada în care polițistul nu a fost evaluat nu intră în calculul stagiului minim în grad.

(5) Organizarea și desfășurarea examenelor pentru obținerea gradului profesional următor se stabilesc prin normele aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(6) La încetarea raportului de serviciu, cu excepția situației în care încetarea s-a produs din motive imputabile acestuia, polițistului i se acordă gradul profesional următor dacă îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(7) Stagiul minim pentru avansarea în gradele profesionale este de 5 ani, cu excepția gradelor profesionale de la chestor de poliție la chestor general de poliție, pentru care nu se stabilesc stagii minime.

(8) Polițistul poate fi înaintat în gradul profesional următor la expirarea stagiului minim, la solicitarea sau cu acordul său chiar dacă funcția pe care este încadrat are prevăzut un grad profesional mai mic decât gradul profesional în care este înaintat, în condițiile alin. (1) și (2).

Acordarea gradelor profesionale următoare

Art. 33. – (1) Acordarea gradelor profesionale următoare în cadrul aceleiași corp profesional, se face în ordinea ierarhică a gradelor profesionale, astfel cum sunt prevăzute la art. 11, în limita numărului aprobat anual prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Gradele profesionale se acordă, prin avansare, cu ocazia zilelor aniversare ale armelor sau, dacă acestea nu sunt stabilite prin lege, de ziua Poliției Române și de Ziua națională a României.

(3) Gradele profesionale se pot acorda și în tot cursul anului, pentru:

a) polițiștii prevăzuți la art. 111 alin. (2);

b) polițiștii care au fost răniți și cei care au fost încadrați și într-un grad de invaliditate ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu;

c) polițiștii care și-au sacrificat viața în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) lit. b), se acordă gradul profesional următor, fără a fi îndeplinite condițiile de la art. 32.

(5) În situația prevăzută la alin. (3) lit. c), se acordă gradul profesional de subinspector de poliție, pentru agenții de poliție, respectiv gradul profesional următor, pentru ofițerii de poliție, fără a fi îndeplinite condițiile de la art. 32.

§.2. Debutul și definitivarea în funcția de polițist

Perioada de stagiul și perioada de probă

Art. 34. – (1) După acordarea primului grad profesional polițiștii sunt încadrați pentru o perioadă de stagiul sau, în cazul specialiștilor proveniți din sursă externă, pentru o perioadă de probă.

(2) Perioada de stagiul sau de probă este de 3 luni, pentru agenții de poliție, și de 6 luni pentru ofițerii de poliție.

(3) Pe perioada de stagiul polițiștii sunt încadrați pe funcții de debutant.

(4) Pe perioada de probă specialiștii sunt încadrați pe funcții corespunzătoare gradului profesional acordat, prevăzute cu cel mai mic coeficient de ierarhizare din statul de organizare.

(5) Pe perioada de stagiul sau de probă, polițiștii sunt sprijiniți pentru integrarea socio-profesională în unitățile în care sunt încadrați și sunt incluși în programe de tutelă profesională.

Definitivarea în funcția de polițist

Art. 35. – (1) La expirarea perioadei de stagiul sau de probă, polițistul susține examen pentru definitivarea în funcția de polițist.

(2) Nedefinitivarea în funcția de polițist atrage încetarea raporturilor de serviciu, în baza actului administrativ emis potrivit normelor de competență.

(3) Prin excepție, în cazul nepromovării examenului de definitivare în profesie, agenții de poliție absolvenți ai Academiei rămân în corpul agenților de poliție, cu gradul deținut anterior absolvirii cursurilor Academiei.

Recunoașterea stagiului de cotizare

Art. 36. – Perioada de stagiul și perioada de probă constituie stagiul de cotizare în specialitate la stabilirea pensiei, potrivit legii.

Debutul și definitivarea polițiștilor care revin în activitate

Art. 37. – Prevederile art. 34 - 36 se aplică și polițiștilor ale căror raporturi de serviciu au încetat, în condițiile legii, la încheierea unor noi raporturi de serviciu cu unitatea, în condițiile

prezentei legi.

Reglementări interne privind debutul și definitivarea în funcția de polițist

Art. 38. – Organizarea și desfășurarea activității pe perioada de stagiu și de probă, modalitatea de includere în programele de tutelă profesională precum și metodologia organizării și desfășurării examenului de definitivare în funcția de polițist se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Limite de vârstă ale carierei polițistului

Art. 39. – (1) Limitele de vârstă până la care polițiștii sunt menținuți în serviciu sunt vârstele standard de pensionare pentru limită de vârstă prevăzute de legislația din materia asigurărilor sociale și pensiilor care sunt aplicabile personalului din instituțiile din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale.

(2) La momentul îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) polițistului îi încetează raporturile de serviciu în temeiul actului administrativ emis potrivit normelor de competență.

(3) În raport cu nevoile de încadrare, polițiștii pot fi menținuți în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 60 de ani, după cum urmează:

- a) cu aprobarea anuală a ministrului afacerilor interne, pentru ofițerii de poliție;
- b) cu aprobarea anuală a inspectorilor generali/similari pentru agenții de poliție.

§.3. Funcțiile polițiștilor și reguli privind ocuparea funcțiilor

Concursuri și examene în cariera polițistului

Art. 40. – (1) În cariera sa, polițistul poate ocupa funcții de execuție și de conducere prin susținerea unor concursuri sau examene, cu excepția situației în care prezenta lege prevede altfel.

(2) Examenele se organizează în situația în care, la împlinirea termenului de depunere a candidaturilor pentru concurs, se înscrie un singur polițist care îndeplinește condițiile de participare. În situația în care mai mulți polițiști care îndeplinesc condițiile de participare își depun candidaturile, se organizează concurs.

Clasificarea funcțiilor polițiștilor

Art. 41. – (1) Funcțiile polițiștilor se diferențiază prin grad profesional, clasă de salarizare și coeficient de ierarhizare.

(2) Funcțiile polițiștilor, după natura lor, sunt funcții de execuție și funcții de conducere, iar după nivelul studiilor necesare pentru ocuparea lor sunt funcții prevăzute cu studii superioare și funcții prevăzute cu studii medii sau postliceale.

(3) Salarizarea polițiștilor este stabilită prin lege.

(4) Funcțiile care pot fi ocupate de polițiști sunt prevăzute în Anexă. Funcțiile polițiștilor, pe clase de salarizare, coeficienți de ierarhizare și grade profesionale, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în raport cu nivelul ierarhic la care își desfășoară activitatea polițiștii.

(5) Asimilarea altor funcții de conducere din cadrul ministerului și entităților din structura/subordinea/coordonarea ministerului cu cele prevăzute în Anexă se face prin ordin al ministrului afacerilor interne

(6) Echivalarea funcțiilor publice prevăzute a fi ocupate de polițiști, în condițiile legii, cu funcții publice generale sau specifice ori contractuale, după caz, se realizează prin ordin al ministrului afacerilor interne, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici sau, după caz, al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

(7) Ministerul are competența generală de gestiune a funcțiilor polițiștilor.

Încadrarea pe funcții

Art. 42. – (1) Polițiștii pot fi numiți, potrivit normelor de competență, în funcții de execuție și de conducere prevăzute în statele de organizare cu grade profesionale cel puțin egale cu gradele profesionale pe care le au.

(2) Prin excepție de la alin. (1), polițistul poate fi numit, la solicitarea sau cu acordul acestuia, într-o funcție vacantă inferioară gradului profesional pe care îl are.

Prima funcție

Art. 43. – (1) Absolvenții instituțiilor de formare profesională ale ministerului sunt repartizați și numiți în funcții de execuție cu atribuții directe în prevenirea, descoperirea și cercetarea infracțiunilor sau respectarea ordinii și liniștii publice, prevăzute la nivelul structurilor teritoriale din cadrul inspectoratelor generale sau similare beneficiare sau în funcții prevăzute în structuri subordonate unităților teritoriale, potrivit legii.

(2) Absolvenții proveniți din alte instituții de învățământ, care formează personal pentru nevoile ministerului, sunt repartizați și numiți în funcții de execuție potrivit specialităților dobândite.

(3) Pentru o perioadă de 3 ani de la numirea în funcție în condițiile alin. (1) și (2), raporturile de serviciu ale polițiștilor pot fi modificate numai la o structură de același nivel, cu respectarea specialității ori profilului de muncă, exceptând situațiile de reorganizare a unității și de punere la dispoziție.

Funcțiile specialiștilor

Art. 44. – (1) Specialiștii pot ocupa exclusiv funcții pentru care sunt prevăzute studii în specializarea posturilor pe care au fost inițial încadrați în structurile ministerului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), specialiștii care au absolvit studii juridice după dobândirea calității de polițist, pot ocupa, în condițiile prezentei legi, funcții în cadrul specialităților prevăzute la art. 131 alin. (3).

Ocuparea unor funcții în aparate centrale

Art. 45. – (1) Pentru a ocupa o funcție în cadrul unităților aparatului central al ministerului sau unităților aparatului central al inspectoratelor generale sau similare, polițiștii trebuie să aibă cel puțin gradul profesional de inspector de poliție sau, după caz, agent șef de poliție.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) pot ocupa funcții polițiștii în funcții de specialitate și absolvenții pregătiți pentru nevoile ministerului la alte instituții de învățământ din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională și care au fost formați la solicitarea expresă a unităților aparatului central al ministerului sau a unităților aparatului central al inspectoratelor generale/similare.

Ocuparea funcțiilor de execuție

Art. 46. – (1) Funcțiile de execuție se ocupă prin examen sau concurs, organizat în condițiile prezentei legi, potrivit procedurilor stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Ocuparea funcțiilor de execuție vacante se poate realiza prin transferul unei persoane care îndeplinește cerințele prevăzute în fișa postului.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), polițiștii pot ocupa funcții de execuție fără concurs sau examen, în următoarele situații:

a) prin repartizarea pe funcții de execuție a absolvenților instituțiilor de formare profesională inițială ale ministerului sau care pregătesc personal pentru nevoile ministerului, în condițiile prezentei legi;

b) prin aplicarea prevederilor art. 49 alin. (3), art. 50 alin. (3) - (5), art. 88 și 99 alin. (2);

c) prin aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută la art. 113 alin. (1) lit. e).

(4) Ocuparea funcțiilor de execuție de polițist vacante se realizează și prin detașarea unui polițist, care îndeplinește cerințele prevăzute în fișa postului.

Promovarea în funcții de execuție

Art. 47. – (1) Promovarea polițiștilor în funcții de execuție prevăzute cu coeficienți de ierarhizare superiori se realizează prin concurs sau examen, în ordinea ierarhică a funcțiilor prevăzute în Anexă, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Nu pot participa la examenul de promovare în funcție polițistii care se află sub efectul sancțiunii disciplinare prevăzută la art. 113 alin. (1) lit. a) – d) și nici cei cărora le-a fost aplicată în ultimii 3 ani sancțiunea prevăzută la art. 113 alin. (1) lit. e).

Ocuparea funcțiilor de conducere

Art. 48. – (1) Funcțiile de conducere se ocupă prin concurs sau examen, organizat în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), polițistul care ocupă o funcție de conducere este numit, cu acordul său, într-o funcție de conducere prevăzută cu o clasă de salarizare și un coeficient de ierarhizare egale sau inferioare celei ocupate, fără concurs sau examen, dacă îndeplinește condițiile de studii prevăzute în fișa postului în care va fi numit, celelalte condiții prevăzute de normele cu privire la carieră stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne și dacă intervine una din următoarele situații:

- a) postul ocupat a fost desființat ca urmare a reorganizării unității;
- b) este necesară repunerea în funcție a polițistului care a ocupat-o, ca urmare a:
 - i. dispunerii scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale, achitării sau încetării procesului penal, sau
 - ii. existenței unei hotărâri executorii prin care se dispune reintegrarea sau suspendarea actului administrativ prin care funcția de conducere a devenit vacantă;
- c) la încetarea misiunii în străinătate, ori la întreruperea acesteia din motive neimputabile polițistului;
- d) la eliberarea din funcția de conducere pentru motive neimputabile polițistului.

(3) Pentru ocuparea funcțiilor de inspector general gradul profesional minim necesar este cel de chestor de poliție.

(4) Pentru ocuparea funcțiilor de inspector general adjunct/similare, director general și director general adjunct/similare din cadrul aparatului central al ministerului, al inspectoratului general/similare sau al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, director și director adjunct/similare din cadrul inspectoratelor generale/similare, director și director adjunct/similare din cadrul unităților aparatului central al ministerului și subordonate/aflate în coordonarea ministerului, șef unitate, inspector-șef și inspector-șef adjunct/similare din inspectoratele județene de poliție și cele teritoriale de poliție de frontieră, gradul profesional minim necesar este cel de comisar-șef de poliție.

(5) Pentru ocuparea funcțiilor de șef poliție și adjunct șef poliție municipiu/similare, gradul profesional minim necesar este cel de comisar de poliție.

(6) Pentru ocuparea funcțiilor de șef serviciu/similare de la toate nivelurile ierarhice, precum și a celor de șef poliție oraș și adjunct șef poliție oraș, gradul profesional minim necesar este cel de subcomisar de poliție.

(7) Pentru ocuparea funcțiilor de șef birou/similare de la toate nivelurile ierarhice, gradul profesional minim necesar este cel de inspector principal de poliție.

Ocuparea unor funcții de execuție sau de conducere care presupun calitatea de polițist de poliție judiciară

Art. 49. – (1) Numirea în prima funcție de execuție sau de conducere care presupun calitatea de polițist de poliție judiciară se realizează după obținerea avizului favorabil al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori al procurorului desemnat în acest sens, la solicitarea unității în care se regăsește funcția respectivă.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), cu ocazia repartiției, absolvenții instituțiilor de formare profesională ale ministerului, pot fi numiți în funcții de polițiști de poliție judiciară, urmând ca avizul să fie emis până la sfârșitul perioadei de tutelă. În această perioadă, actele întocmite de polițiștii în cauză sunt contrasemnate de tutorele profesional.

(3) În situația retragerii avizului prevăzut la alin. (1), pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către polițist a obligațiilor ce îi revin în activitatea desfășurată în calitatea de organ de cercetare penală al poliției judiciare, acesta va fi numit în altă funcție de execuție sau de

conducere similară sau inferioară, funcție ce nu presupune calitatea de polițist de poliție judiciară, prin aplicarea prevederilor art. 46 alin. (2) respectiv art. 48 alin. (2).

(4) Procedura și condițiile de acordare și retragere a avizului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin ordin comun al ministrului afacerilor interne și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Ocuparea unor funcții de conducere care presupun calitatea de ordonator de credite

Art. 50. – (1) Funcțiile de conducere, care presupun calitatea de ordonator de credite se ocupă, pe o perioadă de 3 ani, prin concurs sau examen care constă în susținerea unui proiect managerial, prin care sunt propuse obiective și modalități de realizare a acestora.

(2) Înainte cu 60 de zile de împlinirea termenului de 3 ani de la numirea într-o funcție de conducere dintre cele prevăzute la alin. (1), obiectivele stabilite prin proiectul managerial și realizarea acestora vor fi analizate de o comisie constituită prin act administrativ al persoanei care are competența de numire în funcție, în măsura în care polițistul depune un nou proiect managerial.

(3) În măsura în care polițistul nu depune un nou proiect managerial potrivit alin. (2) acesta este numit în interesul serviciului pe o funcție similară sau inferioară celei deținute, în condițiile legii.

(4) În situația în care se constată nerealizarea obiectivelor de la alin. (1) polițistul este eliberat din funcția de conducere și numit, într-o altă funcție similară sau inferioară, în condițiile art. 56 alin. (3) - (5), prin act administrativ al persoanei care are competența de numire în funcție. În măsura în care se constată realizarea acestor obiective polițistul poate continua activitatea în aceeași funcție, sau altă funcție de conducere ce presupune calitatea de ordonator de credite, pentru încă 3 ani, în condițiile alin. (1).

(5) Înainte cu 30 de zile de împlinirea termenului de 6 ani de la exercitarea aceleiași funcții de conducere ce presupune calitatea de ordonator de credite polițistul optează pentru ocuparea unei funcții similare sau inferioare, în condițiile legii. Polițistul care nu își exprimă acordul până la împlinirea termenului de 6 ani este numit în interesul serviciului pe o funcție similară sau inferioară celei deținute, alta decât cea care presupune calitatea de ordonator de credite în condițiile legii, fără acordul său.

(6) Elementele obligatorii ale proiectului managerial, criteriile de apreciere și procedura de evaluare ale proiectului managerial prevăzut la alin. (1) precum și modalitatea de constituire și componența comisiei prevăzute la alin. (2), se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(7) Niciun polițist nu poate exercita aceeași funcție ce presupune calitatea de ordonator de credite decât pentru cel mult două mandate de 3 ani.

§. 4. Reguli speciale privind reorganizarea sau reducerea unor posturi

Numirea în funcții în caz de reorganizare sau de reducere a unor posturi

Art. 51. – (1) În caz de reorganizare a ministerului sau a unei structuri a acestuia ori a reducerii unor posturi de natura celui ocupat de polițist, polițiștii pot fi numiți în noile funcții în următoarele cazuri:

- a) se modifică atribuțiile aferente funcției publice de polițist mai puțin de 50%;
- b) sunt reduse atribuțiile unui compartiment;
- c) este schimbată denumirea funcției fără modificarea în proporție de peste 50% a atribuțiilor aferente funcției publice;
- d) este schimbată structura compartimentului.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) se face potrivit metodologiei stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(3) Reducerea unui post este justificată dacă atribuțiile aferente acestuia se modifică în proporție de peste 50% sau dacă sunt modificate condițiile specifice de ocupare a postului respectiv, referitoare la studii.

(4) În situația în care nu pot fi identificate funcții potrivit alin. (1), polițistul este pus la dispoziție până la numirea acestuia într-o funcție în cadrul aceleiași sau a unei alte unități. În această

perioadă, unitatea este obligată să identifice o funcție similară sau inferioară și să numească polițistul, cu acordul acestuia.

(5) În cazul reorganizării activității prin reducerea posturilor, nu pot fi înființate posturi similare celor desființate pentru o perioadă de un an de la data reorganizării.

(6) Polițistul care anterior reorganizării ocupă o funcție de conducere care la reorganizare se desființează are prioritate la ocuparea, în condițiile legii, a oricărei funcții vacante similare sau de nivel inferior, în aceeași unitate sau, după caz, în altă unitate din structura ministerului, cu respectarea cerințelor din fișa postului.

Criterii privind numirea în funcții

Art. 52. – (1) Prevederile art. 51 se aplică având în vedere următoarele criterii:

- a) categorie, grad profesional, clasă de salarizare și coeficient de ierarhizare;
- b) îndeplinirea cerințelor specifice ale postului aferent noii funcții;
- c) pregătirea profesională;
- d) îndeplinirea anterioară a unor activități similare.

(2) Atunci când, după aplicarea criteriilor prevăzute la alin. (1), există mai mulți polițiști care pot fi încadrați în noile funcții, departajarea în vederea numirii se realizează pe baza unor criterii de evaluare, stabilite ținând cont de următoarele elemente:

a) existența unei hotărâri judecătorești de condamnare pentru infracțiuni săvârșite din culpă, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 82 lit. e), rămasă definitivă, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;

b) existența unei sancțiuni administrative rămasă definitivă, atunci când a fost dispusă potrivit legii penale, în ultimii 3 ani;

c) numărul și gravitatea sancțiunilor disciplinare;

d) nivelul pregătirii profesionale raportat la cerințele postului;

e) nivelul experienței profesionale în specialitate;

f) rezultatele evaluării activității profesionale individuale în ultimii 3 ani;

g) existența situației de menținere în activitate după împlinirea limitei de vârstă în gradul profesional.

(3) Atunci când, nici după aplicarea criteriilor de evaluare prevăzute la alin. (2), nu s-a realizat departajarea în vederea numirii pe funcții, se organizează concurs.

(4) Procedura de concurs organizat potrivit alin. (3), punctajul și modalitatea de aplicare a criteriilor de evaluare prevăzute la alin. (2), se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

§. 5. Evaluarea profesională a polițiștilor

Norme generale privind evaluarea profesională a polițiștilor

Art. 53. – (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță polițiștii sunt supuși anual unei evaluări privind eficacitatea, calitatea activității și nivelul de pregătire profesională, iar în cazul polițiștilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(2) În activitatea de evaluare se iau în considerare și testele de integritate, atunci când au fost efectuate.

(3) Prima evaluare a polițiștilor se face la 1 an de la numirea în prima funcție.

(4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) și (2) se întocmește de șeful nemijlocit și se aprobă de șeful direct.

(5) Polițiștii care desfășoară, pe parcursul unui an calendaristic, activitate profesională desfășurată mai puțin de 6 luni sunt evaluați parțial.

(6) La evaluarea profesională a polițiștilor de poliție judiciară se are în vedere și referatul conducătorilor parchetelor sub coordonarea, controlul și conducerea cărora își desfășoară activitatea acești polițiști. Modalitatea și competența de întocmire, respectiv de comunicare a referatului se aprobă prin ordin comun al ministrului afacerilor interne și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(7) La evaluarea profesională a polițiștilor care au calitatea de agenți constatatori se are în vedere și numărul proceselor verbale de sancționare a contravențiilor anulate definitiv de instanțele de judecată, pentru motive imputabile polițistului.

(8) La evaluarea profesională a polițiștilor din structurile administrative, financiare, logistice, juridice și de resurse umane precum și a celor care fac parte din structurile de control, audit public intern, consiliile de disciplină sau de soluționare a contestațiilor se are în vedere numărul actelor administrative elaborate, avizate, emise sau încheiate, anulate definitiv de instanțele de judecată, pentru motive imputabile de nelegalitate sau netemeinicie.

(9) La evaluarea profesională a polițiștilor cu funcții de conducere se va avea în vedere numărul actelor administrative anulate definitiv de instanțele de judecată, pentru motive imputabile de nelegalitate sau netemeinicie.

(10) Organizarea evaluării și metodologia privind evaluarea performanțelor profesionale ale polițistului, modalitatea de evidență a proceselor verbale anulate din motive imputabile și procedura de constatare a motivelor imputabile și de contestare se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Calificative și contestarea acestora

Art. 54. – (1) Prin fișa de evaluare a activității profesionale a polițistului, întocmită potrivit art. 15, se poate acorda unul dintre calificativele: „Foarte bine”, „Bine”, „Satisfăcător”, „Nesatisfăcător”.

(2) Polițiștii nemulțumiți de calificativul acordat potrivit alin. (1) pot face contestație la șeful unității în care este încadrat cel care a aprobat evaluarea, în termen de 15 de zile de la luarea la cunoștință. În situația în care cel care a aprobat evaluarea este chiar șeful unității, contestația se adresează șefului unității ierarhic superioare.

(3) Pentru soluționarea contestației prevăzute la alin. (2) se constituie consilii de contestații prin act administrativ emis de șeful unității ierarhic superioare celei în care este încadrat cel care a aprobat evaluarea, care pot cere celor ce au întocmit și aprobat evaluarea profesională contestată orice informații pe care le consideră necesare, iar citarea polițistului în vederea audierii este obligatorie.

(4) Contestațiile polițiștilor care sunt în competența de numire a ministrului afacerilor interne precum și cele ale personalului din aparatul central al ministerului sunt soluționate de consilii numite prin ordin al ministrului.

(5) Consiliile prevăzute la alin. (3) și (4) sunt formate din 3 polițiști, cu grad profesional cel puțin egal cu cel evaluat.

Perfecționarea profesională în urma evaluării periodice a polițiștilor care ocupă funcții de execuție

Art. 55. – (1) Polițiștii care ocupă funcții de execuție și care primesc calificativul „Nesatisfăcător” sunt obligați să urmeze pentru o perioadă de 3 săptămâni cursuri speciale de perfecționare organizate într-o instituție de formare profesională, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Polițiștii care ocupă funcții de execuție și care primesc calificativul „Satisfăcător” la două evaluări consecutive sunt obligați să urmeze pentru o perioadă de 3 săptămâni cursuri speciale de perfecționare organizate într-o instituție de formare profesională, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(3) Cursurile prevăzute la alin. (1) și (2) se încheie prin susținerea unor examene, organizate în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(4) Polițiștilor care sunt numiți în prima funcție și care primesc la două evaluări consecutive calificativul „Nesatisfăcător” sau care nu au promovat examenele prevăzute la alin. (3) le încetează raporturile de serviciu pentru necorespondere profesională prin act administrativ emis potrivit normelor de competență.

(5) Polițiștii care ocupă funcții de execuție, alții decât cei de la alin. (4), și care primesc la două evaluări consecutive calificativul „Nesatisfăcător” sau care nu au promovat examenele prevăzute la alin. (3) sunt numiți în funcții inferioare, corespunzătoare pregătirii profesionale, cu acordul lor. În

cazul în care nu își dă acordul, polițistului îi încetează raporturile de serviciu pentru necorespundere profesională prin act administrativ emis potrivit normelor de competență.

(6) Polițistului numit într-o funcție inferioară, potrivit alin. (5), care primește la o evaluare anuală efectuată în următorii 5 ani calificativul „Nesatisfăcător” îi încetează raporturile de serviciu pentru necorespundere profesională prin act administrativ emis potrivit normelor de competență.

Eliberarea din funcția de conducere în urma evaluării periodice

Art. 56. - (1) Evaluarea cu calificativul „Satisfăcător” sau „Nesatisfăcător” a unui polițist ce ocupă o funcție de conducere, determină declanșarea unei activități de control și verificare a activității manageriale, realizată de o comisie desemnată de persoana care are competența de numire în funcție a polițistului evaluat.

(2) Controlul și verificarea activității manageriale se realizează prin evaluarea modului de îndeplinire a obiectivelor, precum și prin identificarea consecințelor nerealizării acestora, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(3) În urma controlului și verificării activității manageriale, realizate conform prevederilor alin. (1), în baza concluziilor și propunerilor formulate, polițistul este eliberat din funcția de conducere ocupată, dacă rezultă motive temeinice privind exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor manageriale legate de organizarea eficientă, comportamentul, comunicarea, asumarea responsabilităților și aptitudinile manageriale, prin act administrativ emis potrivit normelor de competență.

(4) Polițistul eliberat din funcție în condițiile alin. (3) este numit într-o funcție de conducere inferioară sau într-o funcție de execuție, cu acordul său. În situația în care polițistul nu își dă acordul, acesta este pus la dispoziția unității.

(5) În situația în care, în urma activității de control și verificare desfășurată în condițiile alin. (1) nu se identifică motive temeinice pentru eliberarea polițistului din funcția ocupată, calificativul acordat se modifică în mod corespunzător, prin act administrativ al șefului unității ierarhic superioare.

(6) Comisia prevăzută la alin. (1) este formată din cel puțin 3 polițiști, cu grad profesional și funcție cel puțin egale cu cel evaluat.

CAPITOLUL IV MODIFICAREA, SUSPENDAREA ȘI ÎNCETAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU

Secțiunea 1 Dispoziții comune

Competențe privind emiterea actelor administrative

Art. 57. – Emiterea actelor administrative privind nașterea și stingerea raporturilor de serviciu ale polițiștilor se realizează, în condițiile legii, potrivit normelor de competență.

Art. 58. – (1) Pentru fiecare polițist se întocmește un dosar personal care cuprinde:

a) documentele de numire în funcție, documentele de atestare a studiilor și documentul privind depunerea jurământului de credință;

b) documentele privind evaluarea performanței profesionale individuale și a conduitei acestuia, avansările în funcții, grade sau categorii, recompensele acordate și sancțiunile aplicate, ordonate cronologic și fără discontinuități;

c) declarația de avere și declarația de interese;

d) alte documente, stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Se interzice introducerea în dosarul personal al polițistului a oricăror documente referitoare la opiniile sale politice, sindicale, religioase sau de orice altă natură.

(3) Polițistul are dreptul să își consulte documentele din dosarul personal și să solicite eliberarea unor copii ale documentelor neclasificate, în condițiile legii.

Secțiunea a 2 – a **Modificarea raporturilor de serviciu**

Cazuri de modificare a raporturilor de serviciu

Art. 59. – (1) Raportul de serviciu al polițistului se poate modifica prin:

- a) delegare;
- b) detașare;
- c) transfer;
- d) împuternicire pe o funcție de conducere;
- e) punere la dispoziție.

(2) Modificarea raportului de serviciu al polițistului, în condițiile alin. (1), se dispune, prin act administrativ emis potrivit normelor de competență, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(3) Actul administrativ de modificare a raporturilor de serviciu se comunică polițistului în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere.

§.1 Delegarea

Condițiile delegării

Art. 60. – (1) Delegarea reprezintă exercitarea temporară de către polițist, din dispoziția șefului unității, în afara locului său de muncă, în interesul unității în care este încadrat sau ierarhic superioare, a unor activități corespunzătoare delegării.

(2) Delegarea poate fi dispusă, chiar și în absența unor posturi vacante, pentru o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-o perioadă de 12 luni. Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice într-o perioadă de 12 luni se poate dispune numai cu acordul scris al polițistului.

Art. 61. – Pe perioada delegării, polițistul își păstrează funcția și drepturile bănești corespunzătoare acesteia, având dreptul la plata cheltuielilor de transport și cazare, dacă este cazul, precum și la o indemnizație de delegare, în condițiile legii.

§.2 Detașarea

Condițiile detașării

Art. 62. – (1) Detașarea polițistului constă în schimbarea temporară a locului de muncă și exercitarea atribuțiilor în cadrul ministerului, entităților din structura/ subordinea/coordonarea ministerului, în cadrul altei instituții ori autorități publice, în orice funcții, inclusiv de demnitate publică, la solicitarea acestora, precum și la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale. În mod excepțional și numai cu acordul scris al polițistului, prin detașare se poate schimba și felul muncii.

(2) Detașarea se poate dispune numai dacă pregătirea profesională a polițistului îi permite exercitarea atribuțiilor și responsabilităților funcției pe care urmează să fie detașat.

(3) Polițistul poate fi detașat pe o funcție inferioară, numai cu acordul său scris.

Durata detașării

Art. 63. – (1) Detașarea poate fi dispusă, chiar fără acordul polițistului, pentru o perioadă de cel mult 6 luni. Perioada de detașare se poate prelungi mai mult de 6 luni într-un an numai cu acordul scris al polițistului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), detașarea polițiștilor, cu acordul lor, în cadrul unor instituții sau autorităților publice, ori la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale se face pe perioada stabilită prin dispozițiile legale în vigoare aplicabile situațiilor respective.

Drepturile polițistului detașat

Art. 64. – (1) Pe perioada detașării, polițiștii își păstrează această calitate și beneficiază de drepturile prevăzute de prezenta lege, de indemnizație de detașare și de cele acordate în condițiile legislației privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, precum și, în cazul detașării în altă localitate, de decontarea cheltuielilor de transport dus-întors, cel puțin o dată pe lună, și a cheltuielilor de cazare, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) În situația în care drepturile salariale prevăzute la alin. (1) sunt mai mici decât cele convenite pentru funcția ocupată prin detașare, polițistul poate opta pentru drepturile salariale corespunzătoare acesteia din urmă. În cazul în care polițistului detașat nu îi sunt acordate integral drepturile de care beneficiază de către unitatea la care s-a dispus detașarea, acestea se plătesc de unitatea care a dispus detașarea.

Drepturi la încetarea detașării

Art. 65. – La încetarea detașării, polițistul revine în funcția pe care a ocupat-o anterior detașării.

§. 3 Dispoziții comune privind delegarea și detașarea

Situații privind refuzul modificării raporturilor de serviciu

Art. 66. – (1) Polițistul poate refuza delegarea sau detașarea în altă localitate numai dacă se află în una din următoarele situații:

- a) graviditate;
- b) își crește singur copilul minor;
- c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical eliberat sau avizat de structurile medicale ale ministerului, face contraindicată delegarea sau detașarea în altă localitate;
- d) este singurul întreținător al familiei;
- e) măsura presupune desfășurarea activității într-o localitate în care nu i se asigură condițiile de locuit minimale prevăzute de Legea nr. 114/1996.

(2) Actul administrativ de delegare sau detașare produce efecte de la comunicare, dacă în cuprinsul acestuia nu este prevăzut un alt termen.

§. 4 Transferul polițistului

Art. 67. – (1) Polițistul poate fi transferat în funcții de execuție similare în cadrul ministerului sau în afara acestuia, în aceeași unitate sau într-o altă unitate, aflată în aceeași localitate sau în altă localitate, în următoarele situații:

- a) în interesul serviciului, în aceeași localitate sau în altă localitate;
- b) la cerere.

(2) Transferul în interesul serviciului în funcții de execuție în aceeași localitate poate fi dispus și fără acordul polițistului, dacă nu i se schimbă specialitatea și numai cu menținerea tuturor drepturilor de care acesta beneficiază la momentul transferului.

(3) Polițistul poate fi transferat, pentru protecția sa, în situațiile și în condițiile prevăzute de legislația în domeniul securității și sănătății în muncă aplicabilă polițistului, acesta considerându-se transfer în interesul serviciului.

(4) Procedura privind transferul polițistului se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(5) Actul administrativ de transfer se emite potrivit normelor de competență și produce efecte de la comunicare, dacă în cuprinsul acestuia nu este prevăzut un alt termen.

§. 5 Împuternicirea pe o funcție de conducere

Art. 68. – Împuternicirea unui polițist pe o funcție de conducere are ca efect asigurarea continuității exercitării actului de conducere în situația în care nu se identifică un polițist care să îndeplinească toate condițiile pentru a fi numit, potrivit legii, și se dispune pentru o funcție de conducere vacantă sau când titularul acesteia se află în imposibilitate de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu pe o perioadă mai mare de 30 zile calendaristice consecutive, cu excepția perioadei concediului de odihnă.

Condiții pentru împuternicire

Art. 69. – (1) Împuternicirea unui polițist pe o funcție de conducere prevăzută a fi ocupată de un polițist se poate dispune dacă polițistul îndeplinește condițiile specifice de studii și grad profesional pentru ocuparea acesteia și nu se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare.

(2) Actul administrativ de împuternicire pe o funcție de conducere produce efecte de la comunicare, dacă în cuprinsul acestuia nu este prevăzut un alt termen.

Perioada de împuternicire

Art. 70. – (1) Împuternicirea pe o funcție de conducere vacantă se poate dispune pe o perioadă de până la 6 luni potrivit normelor de competență, perioadă în care este obligatorie organizarea a cel puțin unei proceduri de concurs pentru ocuparea respectivei funcții.

(2) În situația în care funcția de conducere vacantă nu a fost ocupată prin concurs sau examen în termenul prevăzut la alin. (1), se poate dispune împuternicirea, în aceleași condiții, pentru aceeași persoană, fără ca perioada cumulată de împuternicire să depășească 1 an, cu obligația organizării și în această perioadă a cel puțin unei proceduri de concurs pentru ocuparea respectivei funcții.

(3) Împuternicirea pe o funcție de conducere temporar vacantată determinată de imposibilitatea titularului de a-și îndeplini atribuțiile de serviciu pe o perioadă mai mare de 30 zile calendaristice consecutive ori a împuternicirii acestuia să exercite atribuțiile altei de funcții de conducere, se poate dispune, potrivit normelor de competență, pe întreaga perioadă a vacantării temporare.

Vechimea în funcții de conducere

Art. 71. – Perioada în care polițistul este împuternicit pe o funcție de conducere constituie vechime în funcții de conducere.

§. 6 Punerea la dispoziție

Art. 72. – (1) Punerea la dispoziție reprezintă eliberarea polițistului din funcția pe care o ocupă cu păstrarea statutului de polițist, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Punerea la dispoziție poate interveni numai la inițiativa unității.

(3) Pe perioada punerii la dispoziție polițistul îndeplinește numai acele sarcini și atribuții de serviciu stabilite în scris de șeful unității la dispoziția căreia se află și beneficiază de drepturile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(4) Actul administrativ de punere la dispoziție produce efecte de la comunicare, dacă în cuprinsul acestuia nu este prevăzut un alt termen.

Cazuri de punere la dispoziție

Art. 73. – (1) Polițistul aflat în activitate poate fi pus la dispoziția unității în următoarele situații:

a) când, în urma reorganizării activității ministerului sau a altei unități din structura/subordinea/coordonarea ministerului, ori a reducerii unor funcții de natura celei ocupate de polițistul respectiv, nu sunt posibilități pentru ca acesta să fie încadrat într-o funcție similară în aceeași unitate sau în alte unități;

b) când i-a fost limitat nivelul de acces la informații clasificate și nu sunt posibilități pentru ca acesta să fie numit într-o funcție similară sau inferioară cu o prevedere a nivelului de acces la informații clasificate înscrisă în fișa postului, la nivelul acordat după limitare;

c) când nu a fost avizat în vederea acordării autorizației de acces la informații clasificate sau certificatului de securitate, la retragere ori în cazul în care aceste documente nu sunt revalidate, din motive imputabile polițistului, în condițiile legii;

d) când i-a fost retras avizul de polițist de poliție judiciară și nu sunt posibilități pentru ca acesta să fie încadrat într-o funcție similară în aceeași unitate sau în alte unități care să nu presupună exercitarea atribuțiilor de polițist de poliție judiciară;

e) când a fost eliberat din funcție în condițiile art. 56 alin. (3) și nu sunt posibilități pentru ca acesta să fie numit într-o funcție similară ori refuză numirea într-o funcție inferioară potrivit art. 56 alin. (5);

f) la punerea în mișcare a acțiunii penale;

g) când nu mai este apt medical să exercite atribuțiile stabilite în fișa postului.

(2) Polițistul față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală este pus la dispoziția unității, măsura dispunându-se de la data când șeful unității a luat la cunoștință de actul procesual al procurorului sau de hotărârea instanței de judecată.

(3) Punerea la dispoziție în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) - e) se face pentru o perioadă de până la 3 luni. În cazuri excepționale, cu aprobarea ministrului afacerilor interne, perioada poate fi prelungită cu cel mult 3 luni. În această perioadă, unitatea are obligația de a identifica o funcție vacantă în cadrul unității sau în afara acesteia, corespunzătoare pregătirii profesionale și gradului profesional deținut. La expirarea termenului de 3 luni, respectiv 6 luni, raporturile de serviciu ale polițistului încetează în baza actului administrativ emis potrivit normelor de competență.

(4) Punerea la dispoziție în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. f) și alin. (2) se face până la soluționarea definitivă, în orice mod, a procesului penal.

Secțiunea a 3-a **Suspendarea raporturilor de serviciu**

Efectele suspendării

Art. 74. – Suspendarea raporturilor de serviciu are ca efect întreruperea temporară a îndeplinirii atribuțiilor de către polițist și poate interveni de drept sau la inițiativa polițistului.

Suspendarea de drept

Art. 75. – Raportul de serviciu al polițistului se suspendă de drept în următoarele situații:

a) este arestat preventiv ori arestat la domiciliu;

b) îndeplinește o funcție de conducere salarizată în cadrul organizațiilor sindicale, este numit într-o funcție în cadrul cabinetului demnitarului ori este numit într-o altă funcție sau demnitate publică, în condițiile legii;

c) în cazul nerespectării obligației impuse de art. 104 alin. (1) lit. q);

d) este dispărut, iar dispariția a fost constatată prin hotărâre judecătorească definitivă;

e) împotriva sa a fost stabilită, în condițiile legii, obligația de a nu exercita profesia de polițist;

f) în situația prevăzută la art. 82 lit. e), de la momentul pronunțării hotărârii definitive de condamnare la pedeapsa amenzii penale sau la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării până la comunicarea actului administrativ de menținere în activitate ori de încetare a raporturilor de serviciu;

g) în alte cazuri expres prevăzute de lege.

Suspendarea la inițiativa polițistului

Art. 76. – (1) Raportul de serviciu al polițistului se suspendă, la inițiativa sa, în următoarele situații:

a) pentru efectuarea concediului de creștere a copilului în vârstă de până la un an sau, după caz, 2 ani ori, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani sau, după caz, 7 ani, potrivit legii;

b) pentru desfășurarea unei activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale, printr-o procedură de recrutare și selecționare organizată la nivel ministerului ori pentru care a fost primită aprobarea ministrului afacerilor interne;

c) pentru efectuarea concediului paternal;

d) pentru efectuarea concediului fără plată.

(2) Perioada în care raporturile de serviciu ale polițistului sunt suspendate potrivit alin. (1) se consideră vechime în serviciu, cu excepția situației prevăzută la alin. (1) lit. d).

(3) Raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a polițistului, pentru un interes personal legitim, cu aprobarea prealabilă a șefului unității, în situația prevăzută la alin. (1) lit. d), pe o perioadă cuprinsă între o lună și 1 an. Cu aprobarea ministrului afacerilor interne perioada de suspendare a raporturilor de serviciu pentru un interes personal se poate prelungi până la 2 ani. Perioadele cumulate de suspendare a raporturilor de serviciu pentru un interes personal legitim în cariera unui polițist nu pot depăși 3 ani.

(4) Cererea de suspendare a raportului de serviciu se face în scris, cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data de la care se solicită suspendarea.

Modificarea și încetarea raportului de serviciu suspendat

Art. 77. – (1) Pe durata suspendării, precum și pe perioada incapacității temporare de muncă raportul de serviciu al polițistului nu se poate modifica și nu poate înceta decât cu acordul acestuia, cu excepția situației prevăzute la art. 82 lit. h)

(2) Prin excepție de la alin. (1), raportul de serviciu al polițistului:

a) se modifică, pentru situațiile prevăzute la art. 76 alin. (1), prin numirea într-o funcție vacantă similară, ce va fi ocupată la reluarea activității, atunci când funcția deținută a fost desființată ca urmare a reorganizării unității;

b) se modifică, pentru situațiile prevăzute la art. 76 alin. (3), prin numirea, la încetarea suspendării, într-o funcție vacantă similară sau, cu acordul polițistului, într-o funcție vacantă inferioară, în măsura în care aceasta există, atunci când funcția deținută a fost desființată ca urmare a reorganizării unității;

c) încetează, atunci când intervine una din situațiile de încetare a raporturilor de serviciu, prevăzute la art. 82.

Drepturi și obligații în caz de suspendare

Art. 78. – (1) Pe perioada suspendării raportului de serviciu, se suspendă plata drepturilor de natură salarială, polițistul beneficiind, în condițiile prezentei legi, de:

a) dreptul de folosință a locuinței de serviciu;

b) dreptul la suma necesară asigurării asistenței juridice, prevăzut la art. 92 lit. b);

c) dreptul la compensația lunară pentru chirie și compensație lunară pentru achiziționarea ori construirea unei locuințe, atunci când se află în una din situațiile prevăzute la art. 98 alin. (1);

d) drepturile prevăzute expres de lege pentru situația care a determinat suspendarea.

(2) Pe perioada suspendării raportului de serviciu, polițistului îi sunt opozabile obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile specifice funcției de polițist prevăzute la art. 104 alin. (1) lit. c), i), k) - m) și alin. (2), art. 105 alin. (1), art. 106 și art. 109.

(3) Pe perioada suspendării raportului de serviciu unitatea are obligația de a rezerva postul ocupat de către polițist anterior suspendării, cu excepția situației prevăzute la art. 77 alin. (2) lit. a) și b).

(4) În situațiile de suspendare a raporturilor de serviciu polițistul este obligat să predea de îndată lucrările, armamentul, legimitația de serviciu și insigna, precum și celelalte bunuri aflate în dotarea sa, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. a) și c).

Încetarea suspendării

Art. 79. – (1) Cu cel puțin 15 zile calendaristice înaintea încetării motivelor prevăzute la art. 75, art. 76 alin. (1) și (3), polițistul este obligat să informeze de îndată în scris unitatea din care face parte despre acest fapt.

(2) În termen de cel mult 15 zile calendaristice de la data primirii informării, potrivit alin. (1), șeful unității are obligația să asigure polițistului condițiile necesare reluării activității.

(3) În cazul în care se constată încetarea situației care a condus la suspendarea raportului de serviciu al polițistului, iar acesta nu informează în scris unitatea din care face parte, șeful unității dispune de îndată încetarea suspendării raportului de serviciu.

Constatarea și aprobarea suspendării

Art. 80. – (1) Suspendarea raportului de serviciu se constată, în cazurile prevăzute la art. 75 și art. 76 alin. (1), respectiv se aprobă, în cazul prevăzut la art. 76 alin. (3), prin act administrativ.

(2) Încetarea suspendării raportului de serviciu și reluarea activității se dispun prin act administrativ.

(3) Actul administrativ de suspendare produce efecte de la comunicare, dacă în cuprinsul acestuia nu este prevăzut un alt termen.

Secțiunea a 4-a

Încetarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor

Modalități de încetare a raporturilor de serviciu

Art. 81. – Încetarea raporturilor de serviciu ale polițistului intervine:

- a) de drept;
- b) la inițiativa unității
- c) prin demisie.

Încetarea de drept

Art. 82. – Încetarea de drept a raporturilor de serviciu are loc în următoarele cazuri:

a) la împlinirea vârstei și a celorlalte condiții necesare pensionării în sistemul public de pensii pentru instituțiile din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

b) prin constatarea pierderii capacității totale de muncă, în condițiile legii, cu excepția situației în care a intervenit menținerea în activitate în condițiile art. 99;

c) la numirea într-o altă funcție sau demnitate publică;

d) la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interzicerea exercitării funcției de polițist, ca măsură de siguranță ori ca pedeapsă complementară;

e) la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare pentru infracțiuni săvârșite cu intenție sau prin care s-a dispus condamnarea la pedeapsa închisorii cu executarea pedepsei pentru infracțiuni săvârșite din culpă, cu excepția situației în care polițistul este condamnat la pedeapsa amenzii penale sau la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării, când polițistul poate fi menținut în activitate, cu acordul persoanei care are competența de acordare a gradelor profesionale;

f) prin constatarea neîndeplinirii uneia dintre condițiile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. a), c), e), h) - g) sau când nu mai este apt medical ori psihologic, cu excepția situației în care a intervenit menținerea în activitate în condițiile art. 99. La solicitarea legitimă a șefului unității, polițistul trebuie să prezinte documentele suplimentare solicitate, privind starea de sănătate;

g) la împlinirea unui termen de 6 luni de la data suspendării raporturilor de serviciu în condițiile art. 75 lit. c);

h) la expirarea termenului prevăzut de lege, în cazul în care s-a constatat existența unui motiv legal de incompatibilitate, dacă polițistul nu a acționat pentru încetarea acestuia;

i) la decesul polițistului;

j) la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de declarare a morții polițistului;

k) la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a stabilit că a dobândit în mod ilegal statutul de polițist, chiar dacă această situație a fost constatată ulterior;

l) pentru motive de necorespondere profesională ori la acordarea calificativului „Nesatisfăcător” sau ca urmare a nepromovării examenelor, în condițiile art. 26 și art. 55;

m) când nu a promovat examenul de definitivare în funcția de polițist;

n) când averea polițistului a fost declarată, în total sau în parte, nejustificată, potrivit legii.

Încetarea la inițiativa unității

Art. 83. – (1) Încetarea raporturilor de serviciu la inițiativa unității se dispune în următoarele cazuri:

a) când s-a aplicat sancțiunea disciplinară a destituirii din poliție;

b) la împlinirea perioadei de punere la dispoziție prevăzută de art. 73 alin. (3), când nu sunt posibilități pentru ca polițistul să fie încadrat sau acesta nu-și exprimă acordul pentru a fi încadrat pe o altă funcție identificată de unitate;

(2) Aplicarea măsurii de încetare a raporturilor de serviciu în condițiile alin. (1) lit. b) se dispune după analizarea posibilității de transfer a polițiștilor în cauză, în funcție de nevoi, la alte structuri ale ministerului.

Încetarea prin demisie

Art. 84. – (1) Raporturile de serviciu pot înceta prin demisie, după împlinirea termenului de preaviz, cu obligația polițistului de a notifica această intenție, în scris, conducătorului unității în care este încadrat.

(2) Termenul de preaviz curge în favoarea unității în care polițistul este încadrat și este de 30 de zile calendaristice pentru funcțiile de execuție și de 60 de zile calendaristice pentru funcțiile de conducere.

(3) Unitatea poate decide asupra renunțării la termenul de preaviz sau reducerii acestuia.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), raporturile de serviciu ale polițiștilor nu pot înceta prin demisie pe timpul stării de urgență sau a stării de asediu ori în caz de mobilizare și de război, și nici pe timpul executării misiunilor în afara teritoriului statului român.

Cazuri de încetare pentru motive imputabile

Art. 85. – Sunt considerate cazuri de încetare a raporturilor de serviciu pentru motive imputabile polițistului cazurile prevăzute la art. 82 lit. d) - h), k) - o) cu excepția încetării raporturilor de serviciu ca urmare a pierderii aptitudinilor medicale ori psihologice, și cel prevăzut la art. 85 lit. a).

Comunicarea și efectele actelor administrative

Art. 86. – (1) Încetarea raporturilor de serviciu în condițiile art. 83 se comunică polițistului în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii actului administrativ.

(2) Efectele actului administrativ de încetare a raportului de serviciu se produc:

a) la data apariției sau, după caz, a constatării de către unitate a evenimentului/situației care a determinat încetarea raportului de serviciu, pentru cazurile prevăzute la art. 82;

b) la data când a fost comunicat polițistului, în situațiile prevăzute la art. 83.

Obligații la încetarea raporturilor de serviciu

Art. 87. – La încetarea raporturilor de serviciu, polițistul este obligat să predea de îndată lucrările, armamentul, legitimația de serviciu și insigna, precum și celelalte bunuri aflate în dotarea sa și în termen de 15 zile să se prezinte la centrul militar pe raza căruia domiciliază, pentru a fi luat în evidență ca rezervist cu specialitatea „poliție” și gradul militar echivalent gradului profesional avut la data respectivă în grupa de evidență a ministerului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) polițistul poate păstra armamentul în situația în care aceasta este permisă de prezenta lege.

Secțiunea a 5 – a Dispoziții comune

Repunerea în drepturile anterioare

Art. 88. – În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori achitarea, precum și în cazul încetării urmăririi penale ori a procesului penal, polițistul suspendat sau pus la dispoziție va fi repus în toate drepturile anterioare, inclusiv compensarea celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție și suspendării din funcție.

CAPITOLUL III DREPTURI, OBLIGAȚII, INTERDICȚII, RESTRÂNGEREA EXERCITIULUI UNOR DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI FUNDAMENTALE ȘI INCOMPATIBILITĂȚI

Secțiunea 1 Drepturi și obligații

Categorii de drepturi

Art. 89. – Polițistul are următoarele drepturi:

- a) drepturi generale, acordate în considerarea activității prestate de polițiști;
- b) drepturi profesionale, acordate în considerarea particularităților raporturilor de serviciu ale polițiștilor;
- c) drepturi compensatorii, acordate pentru diminuarea sau eliminarea consecințelor riscurilor deosebite ale funcției de polițist, precum și pentru compensarea obligațiilor, interdicțiilor, restrângerii unor drepturi sau libertăți și incompatibilităților impuse de funcția publică cu statut special.

Drepturi generale

Art. 90. – Polițistul are următoarele drepturi generale:

- a) salariu lunar, acordat potrivit legislației privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice;
- b) ajutoare și alte drepturi bănești, ale căror cuantumuri se stabilesc prin lege;
- c) concedii de odihnă, concedii de studii și învoiri plătite, concediu fără plată, acordate în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- d) concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă – cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara serviciului, prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă – exclusiv pentru situațiile rezultate ca urmare a unor accidente de muncă sau boli profesionale, acordate în condițiile legii;
- e) concedii medicale pentru maternitate, concedii medicale de risc maternal, concedii paternale, concedii pentru creșterea copilului și concedii medicale pentru îngrijirea copilului bolnav sau cu handicap, pentru afecțiuni intercurrente, acordate în condițiile legii;
- f) dreptul la pensie stabilit potrivit legislației în vigoare.

Drepturi profesionale

Art. 91. – Polițistul are următoarele drepturi profesionale:

- a) să primească și să poarte uniformă, echipament specific, însemne distinctive, insignă și documente de legitimare, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- b) să poarte și să folosească armamentul din dotare, utilizarea tuturor mijloacelor de imobilizare în îndeplinirea serviciului polițienesc, în condițiile legii, în timpul serviciului și în afara acestuia;
- c) indemnizații pentru activitatea desfășurată în calitate de tutore profesional, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

- d) drepturi de hrană, potrivit legii;
- e) asistență medicală gratuită constând în servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale, asistență psihologică gratuită, precum și bilete de odihnă, tratament și recuperare, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- f) tratament medical în străinătate, în cazul în care nu sunt posibilități de tratament în țară, pentru afecțiuni contractate în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- g) locuință de intervenție, de serviciu, socială sau de protocol, după caz, în condițiile legii;
- h) indemnizații de instalare, de transfer, de delegare sau de detașare, precum și decontarea cheltuielilor de cazare, în condițiile stabilite prin lege;
- i) compensație lunară pentru chirie, în condițiile prevăzute de prezenta lege;
- j) compensație lunară pentru achiziționarea ori construirea unei locuințe, în condițiile prevăzute de prezenta lege;
- k) decontarea cheltuielilor de transport în cazul deplasării în interesul serviciului, transferului în interesul serviciului în alte localități ori împuternicirii/detașării pe o funcție de conducere în alte localități, delegării și, o dată pe an, pentru efectuarea concediului de odihnă, precum și în alte situații, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- l) încadrarea activității în condiții deosebite, speciale sau alte condiții de muncă, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- m) păstrarea armamentului dobândit personal sau ca recompensă și după data încetării raporturilor de serviciu ale polițistului, în condițiile legii;
- n) conferirea de ordine, medalii, decorații și însemne onorifice, potrivit legii. Polițiștii decorați cu Semnul onorific În Serviciul Patriei pentru 15, 20, respectiv 25 de ani de activitate desfășurată în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, la acordarea dreptului la pensie, beneficiază de un spor de 10%, 15%, respectiv 20% la cuantumul acesteia;
- o) dreptul de a primi diplome, plachete, insigne pentru recunoașterea meritelor pentru activitatea desfășurată de polițist, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne;
- p) cursuri sau programe de reconversie profesională, în condițiile prezentei legi;
- q) facilități pentru accesul la casele de odihnă, căminele, sanatoriile, bazele sportive, unitățile de pregătire și alte spații pentru odihnă și agrement, care aparțin sau sunt în administrarea ministerului în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne;
- r) de a solicita și a-i fi puse la dispoziție înscrisurile necesare în vederea formulării apărărilor, în situația în care, ulterior încetării raporturilor de serviciu, polițistul este parte într-un litigiu dedus spre soluționare instanțelor judecătorești.

Drepturi compensatorii

Art. 92. – Polițistul are următoarele drepturi compensatorii:

- a) asigurarea despăgubirilor de viață, sănătate și bunuri, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului;
- b) suportarea de către unitate a sumelor necesare asigurării asistenței juridice a polițistului, pentru fapte săvârșite de acesta în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne;
- c) acordarea de protecție specială, în condițiile prevăzute de prezenta lege;
- d) acordarea unor drepturi familiei polițistului, în condițiile prevăzute de prezenta lege;
- e) un spor de până la 50% din salariul lunar corespunzător riscurilor deosebite ale funcției de polițist, a interdicțiilor, a restrângerii unor drepturi sau libertăți și a incompatibilităților impuse de funcția publică cu statut special, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne;
- f) un spor de până la 20% din salariul lunar corespunzător desfășurării activității în mediul rural sau în localități izolate;
- g) un spor de 100% din salariul lunar pentru timpul de lucru prestat în zilele de sărbătoare legală;
- h) un spor de 75% din salariul lunar pentru timpul de lucru suplimentar, în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut de art. 102 alin. (4).

Compensația lunară pentru chirie

Art. 93. – (1) Polițistul numit în prima funcție sau transferat în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea în care își are domiciliul și care nu deține locuință proprietate personală în localitatea în care își desfășoară activitatea sau pe o rază de 30 de km., nici el și nici soția/soțul acestuia, în situația în care nu i se poate asigura spațiu de locuit care să îndeplinească cerințele minimale prevăzute de Legea nr. 114/1996, în conformitate cu prevederile art. 91 lit. g), beneficiază, la cerere, de dreptul de decontare a chiriei plătite pe baza unui contract de închiriere a unui spațiu de locuit în acea localitate sau pe o rază de 30 km., încheiat în condițiile legii, denumit în continuare indemnizație de chirie.

(2) Polițistul numit în prima funcție sau transferat în interesul serviciului în localitatea în care își are domiciliul, dar care nu deține locuință proprietate personală în localitatea în care își desfășoară activitatea sau pe o rază de 30 de km., nici el și nici soția/soțul acestuia, în situația în care nu i se poate asigura spațiul de locuit care să îndeplinească cerințele minimale prevăzute de Legea nr. 114/1996, beneficiază, la cerere, de dreptul de decontare a chiriei plătite pe baza unui contract de închiriere a unui spațiu de locuit în acea localitate sau pe o rază de 30 km, încheiat în condițiile legii, în cazuri justificate, pe baza rezultatelor anchetei sociale efectuate de o comisie constituită în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, însușite de către șeful unității din care face parte polițistul, la solicitarea acestuia.

(3) Indemnizația de chirie nu se acordă polițiștilor care și-au cumpărat locuința de serviciu în condițiile Legii nr. 562/2004 privind autorizarea instituțiilor publice din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională de a vinde personalului propriu unele locuințe de serviciu pe care acestea le au în administrare, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția situației în care aceștia au fost transferați în interesul serviciului, detașați, delegați ori împuterniciți într-o funcție de conducere în altă localitate decât cea în care se află respectiva locuință și îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul articol pentru acordarea acestui drept.

(4) Nu beneficiază de indemnizația de chirie polițistul care, ulterior numirii în prima funcție sau transferului în interesul serviciului, a înstrăinat o locuință proprietate personală, care îndeplinește cerințele minimale prevăzute de Legea nr. 114/1996, el sau soțul/soția acestuia, după căsătorie, în localitatea în care își are sediul unitatea la care este numit în prima funcție sau transferat în interesul serviciului sau pe o rază de 30 km. și nici polițistul care beneficiază de o formă de sprijin pentru folosirea/inchirierea/achiziționarea/construirea unui spațiu locativ, el sau soțul/soția acestuia.

(5) Polițistul transferat la cerere nu beneficiază de indemnizație de chirie.

(6) Indemnizația de chirie se acordă, în condițiile aplicării în mod corespunzător a prevederilor alin. (1) - (5), și polițistului detașat, delegat sau celui împuternicit într-o funcție de conducere în altă localitate decât cea în care își are sediul unitatea în care este încadrat, cu excepția situațiilor în care, în cazul detașării sau delegării, aceștia beneficiază de decontarea cheltuielilor de cazare, potrivit prevederilor legale.

(7) Plafonul în limita căruia se acordă indemnizația de chirie în condițiile alin. (1) - (6), se stabilește anual, pe localități, prin ordin al ministrului afacerilor interne, în raport cu prețul chiriei practicat la nivelul pieței.

(8) Metodologia privind condițiile de acordare și sistare a indemnizației de chirie se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Compensația lunară pentru achiziționarea ori construirea unei locuințe

Art. 94. – (1) Polițistul numit în prima funcție sau transferat în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea în care își are domiciliul și care nu deține locuință proprietate personală în acea localitate sau pe o rază de 30 de km., nici el și nici soția/soțul acestuia, este sprijinit prin acordarea unei compensații lunare, pentru o perioadă ce nu poate depăși durata creditului aflat în derulare, dar nu mai mult de 10 ani, o singură dată în carieră, din momentul contractării unui credit ipotecar/imobiliar destinat achiziționării sau construirii unei locuințe în acea localitate sau pe o rază de 30 de km.

(2) Nu beneficiază de compensația lunară polițistul care, ulterior numirii în prima funcție sau transferului în interesul serviciului, a înstrăinat o locuință proprietate personală care nu a fost achiziționată sau construită prin contractarea unui credit ipotecar/imobiliar, care îndeplinește cerințele

minimale, el sau soțul/ soția acestuia, în localitatea în care își are sediul unitatea la care este numit în prima funcție sau transferat în interesul serviciului sau pe o rază de 30 km. și nici polițistul al cărui soț beneficiază de o formă de compensare a cheltuielilor privind închirierea/cumpărarea/construirea unei locuințe.

(3) Plafonul în limita căruia se acordă compensația lunară este același care a fost stabilit pentru indemnizația de chirie și este prețul stabilit la art. 93 alin. (7).

(4) Polițistul nu poate beneficia de acordarea concomitentă a indemnizației de chirie și a compensației lunare.

(5) Compensația lunară se acordă și polițiștilor care, la intrarea în vigoare a prezentei legi, au în derulare credite ipotecare/imobiliare destinate achiziționării sau construirii unei locuințe și care la data contractării creditului îndeplineau celelalte condiții prevăzute în prezentul articol.

(6) Acordarea compensației lunare nu încetează în situația modificării raporturilor de serviciu ale polițistului, quantumul fiind cel prevăzut la alin. (3).

(7) Acordarea compensației lunare se suspendă în următoarele cazuri:

a) la suspendarea de drept a raporturilor de serviciu;
b) la suspendarea la inițiativa polițistului a raporturilor de serviciu, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. a) și c);

(8) Acordarea compensației lunare încetează în următoarele cazuri:

a) încetarea raporturilor de serviciu;
b) rambursarea anticipată a creditului ipotecar/imobiliar;
c) înstrăinarea locuinței achiziționate sau construite prin credit ipotecar/imobiliar;

(9) Metodologia privind procedura de acordare, suspendare și încetare a acordării compensației lunare pentru locuință se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Despăgubiri pentru degradarea îmbrăcămintei și bunurilor personale

Art. 95. – (1) Polițistului căruia, urmare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, i s-a degradat sau distrus îmbrăcămintea ori alte bunuri personale, are dreptul la despăgubiri corespunzătoare.

(2) Metodologia de acordare a despăgubirilor se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Indemnizație de întreținere

Art. 96. – (1) Soțul sau soția polițistului transferat în interesul serviciului în altă localitate, detașat ori împuternicit pe o funcție de conducere în altă localitate beneficiază de o indemnizație lunară de întreținere de până la 50% din salariul funcției de bază, în situația în care a fost încadrat/ încadrată în muncă, nu obține venituri din desfășurarea de activități independente autorizate, profesii liberale sau dividende și și-a întrerupt activitatea urmare transferului.

(2) Indemnizația lunară de întreținere se acordă persoanei prevăzute la alin. (1) până la o nouă angajare sau până la prestarea unei alte activități aducătoare de venituri de către aceasta, dar nu mai mult de 12 luni.

(3) De indemnizația lunară de întreținere și în condițiile prevăzute la alin. (2) beneficiază și soțul/soția polițistului transferat în interesul serviciului în altă localitate, detașat ori împuternicit pe o funcție de conducere în altă localitate care era înscris/înscrisă, în condițiile legii, ca șomer, dar numai după încetarea plății ajutorului de șomaj.

(4) Quantumul indemnizației lunare de întreținere și condițiile de acordare și sistare se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Protecția specială a polițistului și a familiei acestuia

Art. 97. – (1) Polițiștii, inclusiv cei cărora le-au încetat raporturile de serviciu, precum și părinții ori copiii acestora, au dreptul la măsuri de protecție specială împotriva amenințărilor, violențelor sau a oricăror fapte care îi pun în pericol pe aceștia sau bunurile lor, manifestate ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea, constând în:

a) asigurarea pazei domiciliului sau a reședinței polițistului, precum și protecția pe timpul deplasării acestuia;

b) instalarea unui sistem de alarmă la domiciliul sau reședința polițistului;

c) supravegherea prin intermediul mijloacelor audio-video;

d) plasarea într-o reședință temporară.

(2) Măsurile de protecție specială prevăzute la alin. (1) se iau, cu acordul polițistului sau la solicitarea acestuia, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(3) Protecția specială poate fi extinsă și asupra altor persoane din anturajul polițistului, altele decât cele prevăzute la alin. (1), dacă există un raport de cauzalitate.

(4) Fondurile bănești necesare pentru realizarea protecției speciale se asigură din bugetul de stat, prin bugetul ministerului.

Drepturi pentru familia polițistului și polițiștii pensionari

Art. 98. – (1) Familia polițistului și polițiștii pensionari beneficiază gratuit de asistență medicală și medicamente în condițiile stabilite prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 91 lit. e).

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) beneficiază de dreptul prevăzut la art. 91 lit. q).

(3) Polițiștilor cărora li s-a stabilit dreptul la pensie în condițiile legii și care dețin Ordinul Meritul Militar, Semnul onorific În Serviciul Armatei, Semnul onorific în Serviciul Patriei sau alte semne onorifice de valoare similară, acordate pentru activitatea în poliție, beneficiază de aceleași drepturi ca și cadrele militare aflate în această situație.

(4) La încetarea raporturilor de serviciu polițiștilor li se poate acorda dreptul de port al uniformei, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Menținerea în activitate a polițistului clasat inapt pentru serviciul polițienesc

Art. 99. – (1) La cerere, polițistul clasat inapt pentru serviciul polițienesc, ca urmare a vătămării acestuia sub orice formă în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, poate fi menținut în activitate în funcții de polițist în unități ale ministerului.

(2) La cerere, persoana ale cărei raporturi de serviciu au încetat ca urmare a clasării inapt pentru serviciul polițienesc, ca urmare a vătămării acestuia sub orice formă în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, poate fi numită, fără examen sau concurs, în funcții de polițist în unități ale ministerului pentru care îndeplinește condițiile de ocupare a postului, potrivit fișei postului.

(3) Menținerea sau numirea în funcții de polițist potrivit alin. (1) și (2) se face prin ordin al ministrului afacerilor interne, pe baza propunerii șefului unității din care acesta face parte, respectiv a făcut parte, și a avizului comisiei de expertiză medicală și evaluare a capacității de muncă, constituită la nivelul ministerului.

(4) Comisia de expertiză medicală și evaluare a capacității de muncă constată dacă atribuțiile funcțiilor pe care urmează a fi menținut, respectiv numit, în condițiile alin. (1) și (2) sunt compatibile cu incapacitatea dată de afecțiunea fizică/psihică și pot fi îndeplinite fără riscul de a o agrava.

(5) Domeniile de activitate, condițiile, precum și procedura privind menținerea sau numirea în funcții de polițist potrivit alin. (1) și (2), se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Protecția familiei polițistului decedat sau clasat inapt pentru serviciul polițienesc

Art. 100. – (1) La decesul unui polițist, ministerul acordă familiei acestuia sau persoanei care a suportat cheltuielile ocazionate de deces, după caz, un ajutor financiar egal cu de 3 ori salariul funcției de bază avut.

(2) Copiii aflați în întreținerea polițistului decedat sau clasat inapt pentru serviciul polițienesc ca urmare a vătămării acestuia sub orice formă în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu pot fi înmatriculați, la cerere, în instituțiile de învățământ ale ministerului.

(3) Copiii aflați în întreținerea polițistului decedat sau clasat inapt pentru serviciul polițienesc ca urmare a vătămării acestuia sub orice formă în timpul ori în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, precum și soțul sau soția acestuia pot fi numiți în funcții de polițist ori angajați ca personal contractual, fără examen sau concurs, în unități ale ministerului, dacă îndeplinesc condițiile legale.

(4) Identificarea funcției în vederea numirii, respectiv angajării potrivit alin. (3) se face ținând cont de studiile solicitantului și de cerințele postului.

(5) Prin ordin al ministrului afacerilor interne se stabilesc condițiile și procedura de aplicare a prevederilor alin. (1) - (4).

Reconversia profesională

Art. 101. – (1) Polițiștii beneficiază, în primele 6 luni de la încetarea raporturilor de serviciu, de programe de reconversie profesională dacă la data încetării raporturilor de serviciu nu îndeplinesc condițiile de vârstă și vechime pentru a li se acorda dreptul la pensie, în condițiile prevederilor legale aplicabile privind asigurările sociale și pensiile și sunt apți de muncă, în următoarele cazuri:

a) când încetarea raporturilor de serviciu s-a dispus în condițiile prevăzute la art. 82 lit. e) în situația în care, urmare reorganizării ministerului sau a unei structuri a acestuia ori a reducerii unor posturi de natura celui ocupat de polițist, postul acestuia se desființează;

b) când încetarea raporturilor de serviciu a avut loc în condițiile art. 82 lit. f) pentru neîndeplinirea de către polițist a condiției prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. e).

(2) Reconversia profesională a polițiștilor aflați în situațiile prevăzute la alin. (1) se asigură prin grija ministerului, în colaborare cu Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și structurile sale teritoriale, pe baza protocoalelor încheiate în acest sens.

(3) Modul de organizare și desfășurare a programelor de reconversie profesională se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(4) În vederea reconversiei profesionale polițiștii pot urma gratuit cursuri de calificare, recalificare, perfecționare sau, după caz, alte forme de pregătire profesională, organizate de minister și cursuri organizate de alte ministere, precum și de către instituții ori persoane juridice de drept privat autorizate, potrivit legii, în acest scop, cu suportarea cheltuielilor de către minister.

(5) Contravaloarea cursurilor organizate în afara ministerului în condițiile alin. (4) se suportă din bugetul acestuia, în limita a 3 salarii medii brute pe economie.

Programul de lucru

Art. 102. – (1) Durata timpului de lucru al polițistului este, de regulă, de 8 ore pe zi și 40 de ore pe săptămână, stabilite astfel încât să se asigure continuitatea serviciului polițienesc și refacerea capacității de muncă, în condițiile legii.

(2) Timpul de lucru pe posturi se organizează în schimb normal de 8 ore sau în ture de 12 ore sau 24 ore, stabilit prin ordin al ministrului afacerilor interne, în condițiile legii.

(3) Durata maximă legală a timpului de lucru nu poate depăși 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare.

(4) Prin excepție, durata timpului de lucru, ce include și orele suplimentare, poate fi prelungită peste 48 de ore pe săptămână, cu condiția ca media orelor de lucru, calculată pe o perioadă de referință de 6 luni calendaristice, să nu depășească 48 de ore pe săptămână. Timpul de lucru suplimentar se compensează, de regulă, prin ore libere plătite în următoarele 90 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(5) După 5 zile consecutive de lucru, polițistul are dreptul la 2 zile consecutive de repaus. Polițistul are dreptul ca într-o perioadă de 30 de zile calendaristice cel puțin o dată, cele 2 zile de repaus să fie sâmbăta și duminica.

(6) Dacă interesele serviciului polițienesc o impun, acordarea celor două zile de repaus săptămânal de la alin. (5) poate fi amânată cel mult de două ori într-o lună.

(7) În timpul normal de lucru se include și perioada în care polițistul participă, în calitate de expert, martor, parte și alte calități similare, în cauze aflate rolul instanțelor sau parchetelor, care au legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

(8) Programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea zilelor de repaus se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne, în condițiile legii.

Caracterul obligatoriu și permanent al serviciului polițienesc

Art. 103. – (1) Serviciul polițienesc are caracter permanent și obligatoriu. Pentru a răspunde nevoilor de ordine și siguranță publică ale populației, organizarea serviciului polițienesc se face

potrivit atribuțiilor date în competența Poliției Române sau a celorlalte structuri ale ministerului care au posturi prevăzute a fi încadrate cu polițiști, cu respectarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de prezenta lege.

(2) Polițistul este obligat să se prezinte la programul de lucru stabilit. În afara programului de lucru, în situații temeinic justificate, polițistul trebuie să se prezinte pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, din dispoziția șefului ierarhic, cu compensarea timpului lucrat, potrivit legii.

(3) În situații de catastrofe, calamități sau tulburări de amploare ale ordinii și liniștii publice ori alte asemenea evenimente polițistul este obligat să se prezinte de îndată la unitatea din care face parte.

(4) În cazul producerii unei situații din cele prevăzute la alin. (3), polițistul care se află într-o altă localitate și nu se poate prezenta la unitatea în care este încadrat, se prezintă la cea mai apropiată unitate a ministerului, informând superiorii săi despre aceasta.

Obligațiile polițistului

Art. 104. – (1) Pentru asigurarea unei conduite corespunzătoare funcției publice cu statut special și respectarea principiilor izvorâte din prezenta lege, precum și a normelor de etică și deontologie profesională, prevăzute de actele normative în vigoare, polițistul este obligat:

a) să îndeplinească cu conștiinciozitate sarcinile și atribuțiile ce îi sunt conferite prin Constituție, legi și alte acte normative precum și prin ordinele, dispozițiile și instrucțiunile șefilor ierarhici;

b) să îndeplinească cu profesionalism atribuțiile de serviciu;

c) să respecte jurământul de credință, să fie loial instituției din care face parte, să respecte principiile statului de drept și să apere valorile democrației;

d) să dovedească solicitudine și respect față de orice persoană, să își consacre activitatea profesională îndeplinirii cu integritate și corectitudine a îndatoririlor specifice serviciului polițienesc, în limitele competențelor prevăzute de lege;

e) să își perfecționeze continuu nivelul pregătirii profesionale și să participe la formarea profesională continuă în vederea sporirii cunoștințelor profesionale, deprinderilor, și abilităților necesare serviciului public;

f) să fie disciplinat și să dovedească probitate profesională și morală în întreaga activitate;

g) să fie respectuos față de șefi, colegi sau subordonați;

h) să acorde sprijin altor polițiști, în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

i) să păstreze secretul profesional, precum și confidențialitatea datelor de care a luat cunoștință în timpul desfășurării activității, în condițiile legii, cu excepția cazurilor în care îndeplinirea sarcinilor de serviciu, nevoile justiției sau legea impun dezvăluirea acestora;

j) să nu utilizeze în scop personal ori în alte scopuri decât cele de serviciu datele, informațiile, mijloacele și bunurile de orice natură, puse la dispoziția sa pentru exercitarea funcției ori la care are acces în virtutea respectivei funcții;

k) să respecte principiile izvorâte din prezenta lege, precum și normele de etică și deontologie profesională;

l) să nu abuzeze de calitatea oficială și să nu compromită, prin activitatea sa publică ori privată, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte;

m) să înștiințeze, în scris, structura de resurse umane a unității din care face parte despre dobândirea calității procesuale de învinuit sau inculpat, precum și despre măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunțate cu privire la persoana sa, în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care a luat cunoștință de acestea;

n) să informeze de îndată șeful ierarhic cu privire la furtul ori pierderea armamentului, muniției, legitimației, insignei ori semnelor distinctive de identificare;

o) să informeze de îndată șeful ierarhic cu privire la posibilitatea apariției unui conflict de interese sau a unei situații de incompatibilitate în activitatea sa;

p) să informeze de îndată șeful ierarhic cu privire la orice încercare de imixtiune în activitatea profesională desfășurată;

q) să se supună periodic sau la solicitarea scrisă și motivată a șefului unității din care face parte la examene medicale și evaluări psihologice efectuate în clinici și laboratoare autorizate din sistemul

național de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne;

r) să poarte uniformă, armamentul, muniția și semnele distinctive de identificare în timpul serviciului, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne;

s) să respecte regimul de tratament prescris de medicul de familie sau specialist pentru incapacitate temporară de a efectua serviciul polițienesc din cauza bolii sau a accidentului și de a locui la adresa indicată în formularul medical ce confirmă incapacitatea temporară de a efectua serviciul din cauza bolii sau accidentului.

(2) Polițiștii sunt obligați ca, în exercitarea atribuțiilor, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea, în orice mod, a convingerilor sau opțiunilor lor politice.

(3) Polițiștii nu își pot exprima public opinia cu privire la cauze aflate pe rolul instanțelor, parchetelor sau în curs de cercetare în cadrul poliției judiciare.

(4) Polițiștii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora, și să respecte secretul profesional.

(5) Polițiștilor care provin din rândul absolvenților instituțiilor de formare profesională inițială ale ministerului sau care formează personal pentru nevoile ministerului cărora, în perioada de contract prevăzută la art. 23, le-au încetat raporturile de serviciu din motive imputabile sunt obligați să restituie cheltuielile de întreținere și instruire efectuate cu pregătirea lor, proporțional cu perioada rămasă, în condițiile angajamentului încheiat în acest sens.

(6) Obligația restituirii cheltuielilor prevăzute la alin. (5) revine, în condițiile angajamentului încheiat în acest sens, și următoarelor categorii de persoane:

a) elevilor și studenților din instituțiile de formare ale ministerului care pierd această calitate anterior absolvirii, inclusiv prin exmatriculare, în condițiile art. 22 alin. (2);

b) absolvenților Academiei, inclusiv cei proveniți din rândul agenților de poliție care nu promovează examenul de licență în condițiile prevăzute la art. 25;

c) specialiștilor care nu promovează examenul de absolvire în condițiile prevăzute la art. 26 alin (2);

d) polițiștilor care nu promovează examenul de definitivare în funcția de polițist în condițiile prevăzute la art. 30 alin. (2);

e) absolvenților instituțiilor de formare profesională ale ministerului sau care formează personal pentru nevoile ministerului care refuză depunerea jurământului de credință, în condițiile art. 29 alin. (7);

f) polițiștilor care se pensionează pentru limită de vârstă fără îndeplinirea perioadei de contract prevăzute la art. 23.

(7) Normele de restituire a cheltuielilor de întreținere și de instruire potrivit alin. (5) și alin. (6) sunt aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Secțiunea a 2 – a

Interdicții și restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale

Interdicții și restrângeri

Art. 105. – (1) Polițistului îi este interzis, în orice împrejurare:

a) să primească, să solicite, să accepte, direct sau indirect, ori să facă să i se promită, pentru sine sau pentru alții, în considerarea activităților profesionale, sume de bani, daruri sau alte avantaje;

b) să rezolve cereri care nu i-au fost repartizate de șefii ierarhici sau să intervină pentru soluționarea unor asemenea cereri;

c) să folosească forța, altfel decât în condițiile legii;

d) să provoace unei persoane suferințe fizice ori psihice cu scopul de a obține de la aceasta sau de la o terță persoană informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori asupra unei terțe persoane;

e) să redacteze, să imprime, să promoveze sau să difuzeze materiale ori publicații cu caracter politic, imoral sau care instigă la indisciplină;

- f) să desfășoare activități profesionale de natură a favoriza o terță persoană, prin care să îi fie compromisă imparțialitatea și independența;
 - g) să facă parte din partide politice ori din alte forme de asociere cu caracter politic, ori să desfășoare propagandă în favoarea acestora;
 - h) să candideze pentru o funcție de demnitate publică aleasă;
 - i) să exprime în public opinii contrare intereselor României;
 - j) să declare sau să participe la greve;
 - k) să participe la mitinguri, demonstrații, procesiuni sau alte întruniri cu caracter politic ori purtând asupra sa armamentul din dotare, uniforma de polițist ori alte însemne distinctive specifice funcției publice cu statut special;
 - l) să efectueze, direct sau prin persoane interpușe, activități de producție, comerț sau prestări de servicii, ori să participe la administrarea sau conducerea unor societăți comerciale;
 - m) să aibă un comportament de natură să lezeze onoarea și demnitatea polițistului ori prestigiul instituțional al ministerului sau al unității din care face parte;
 - n) să dețină calitatea de acționar majoritar în cadrul unor societăți comerciale.
- (2) Dobândirea calității de polițist presupune acordul implicit al acestuia pentru testarea integrității sale profesionale. Procedura de testare a integrității profesionale se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Exprimarea unor opinii și secretul profesional

Art. 106. – (1) Polițistul poate prezenta în public informații și date obținute în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau poate face comentarii referitoare la astfel de date și informații, dacă prin acestea nu este încălcat principiul prezumției de nevinovăție, ori nu sunt lezate dreptul la propria imagine, demnitatea, viața intimă, familială ori privată a unei persoane sau nu este prejudiciată cercetarea penală într-o cauză aflată în curs de cercetare ori de judecată. Condițiile în care pot fi prezentate informații și datele menționate se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Polițiștii pot participa la emisiuni audiovizuale care nu au caracter politic. În situația în care natura emisiunii se transformă în una cu caracter politic, aceștia au obligația de a nu se exprima.

(3) Datele și informațiile clasificate, potrivit legii, obținute de polițist în timpul exercitării atribuțiilor profesionale nu pot fi făcute publice pe o perioadă de 5 ani de la încetarea raporturilor sale de serviciu, dacă legea nu prevede altfel.

Exercitarea dreptului de asociere

Art. 107. – (1) Polițiștii se pot asocia și pot constitui asociații cu caracter profesional, umanitar, tehnico-științific, cultural, religios și sportiv-recreativ, fără a aduce atingere îndeplinirii atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu.

(2) Polițiștii se pot asocia în sindicate, în condițiile legii.

Portul uniformei

Art. 108. – (1) Portul uniformei, ținuta și comportamentul se reglementează prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Polițistului îi este interzis portul uniformei cu afișarea oricărui element, semn ori insignă în legătură cu calitatea de membru într-o asociație ori organizație politică, sindicală sau religioasă. Interdicția este aplicabilă și în privința hainelor civile purtate în timpul serviciului precum și în privința oricărui element, semn ostentativ ori însemn purtat de polițist în timpul serviciului.

(3) Se interzice ca uniforma, legitimația ori însemnele distinctive ale persoanelor juridice să fie identice ori similare cu cele ale polițistului.

Secțiunea a 3 – a **Incompatibilitățile polițistului**

Incompatibilități privind calitatea de polițist

Art. 109. – (1) Calitatea de polițist este incompatibilă cu deținerea și/sau exercitarea oricărei alte funcții publice decât cea în care a fost numit, precum și a demnităților publice alese.

(2) Polițiștii nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:

a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice;

b) în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ din sectorul public sau privat;

c) în calitate de membru al unui grup de interes economic.

(3) Nu se află în situație de incompatibilitate în sensul prevederilor alin. (2) polițistul care:

a) este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să reprezinte interesele statului în legătură cu activitățile desfășurate de operatorii economici cu capital ori patrimoniu integral sau majoritar de stat, în condițiile legii;

b) este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să participe în calitate de reprezentant al autorității ori instituției publice în cadrul unor organisme sau organe colective de conducere constituite în condițiile legii;

c) îndeplinește un mandat, pe baza desemnării de către ministrul afacerilor interne, în condițiile expres prevăzute de lege;

d) este desemnat prin act administrativ pentru a face parte în calitate de manager sau membru în echipele de proiect cu finanțare externă nerambursabilă, cu excepția exercitării unor atribuții ca auditor sau de control asupra activității derulate în cadrul acestora și a situației în care activitatea desfășurată în cadrul respectivei echipe generează o situație de conflict de interese cu funcția pe care o ocupă;

e) exercită funcții sau activități în domeniul didactic și de formare profesională, sportiv, al cercetării științifice, al creației literar-artistice ;

f) exercită activități în cadrul unor organisme sau instituții internaționale pentru a căror desfășurare a intervenit suspendarea raportului de serviciu;

g) exercită o funcție de conducere în cadrul organizațiilor sindicale care reprezintă interesele polițiștilor pentru care polițistul este salarizat, pentru a cărei exercitare a intervenit suspendarea raportului de serviciu.

(4) Funcțiile și activitățile prevăzute la alin. (3) lit. e) pot fi exercitate exclusiv în afara orelor programului de lucru al polițistului și fără a afecta îndeplinirea în bune condiții de către acesta a obligațiilor și îndatoririlor de serviciu.

(5) Polițiștii care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au desfășurat activități de monitorizare și control cu privire la societăți comerciale sau alte unități cu scop lucrativ de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) nu pot să-și desfășoare activitatea și nu pot acorda consultanță de specialitate la aceste societăți timp de 3 ani după încetarea raporturilor de serviciu.

(6) Polițistul nu poate fi mandatar al unor persoane în privința efectuării unor acte în legătură cu funcția pe care o exercită acesta.

Incompatibilități privind raporturile ierarhice

Art. 110. - (1) Nu sunt permise raporturile ierarhice nemijlocite între polițiștii care sunt soți sau rude de gradul I.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul celor care au calitatea de demnitar, funcționar public, cadru militar sau personal contractual.

(3) Polițistul care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) trebuie să solicite, în termen de 30 de zile de la constatarea situației generatoare de incompatibilitate, încetarea raporturilor ierarhice nemijlocite.

(4) Orice persoană poate sesiza existența situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2).

(5) Situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (3) se constată de șeful ierarhic superior al polițistului, care dispune încetarea raporturilor ierarhice nemijlocite.

CAPITOLUL V

RECOMPENSE, RĂSPUNDEREA JURIDICĂ ȘI SANCTIUNI

Secțiunea 1

Recompense

Recompense morale sau materiale

Art. 111. – (1) Pentru îndeplinirea exemplară a atribuțiilor de serviciu polițiștilor li se pot acorda recompense morale sau materiale, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, după cum urmează:

- a) ridicarea unei sancțiuni disciplinare;
- b) felicitări;
- c) mulțumiri scrise;
- d) diplome de merit și distincții;
- e) ordine, decorații și medalii, însemne onorifice în condițiile legii;
- f) titluri de onoare, în condițiile legii;
- g) înscrierea, la absolvire, pe placa de onoare a instituțiilor de formare profesională inițială ale ministerului a gradului profesional, numelui și prenumelui șefilor de promoție;
- h) arme albe sau arme de foc, în condițiile legii;
- i) premii în bani sau obiecte, acordate în condițiile legii.

(2) Pentru merite deosebite în activitate, polițistul poate fi avansat în gradul profesional următor, înaintea îndeplinirii stagiului minim, dacă este îndeplinită condiția prevăzută la art. 32 alin.

(1) lit. b) și următoarele condiții:

- a) jumătate din stagiul minim în gradul profesional deținut este împlinit sau se împlinește în cursul anului calendaristic respectiv;
- b) polițistul nu este sub efectul unei sancțiuni disciplinare;
- c) polițistul nu este pus la dispoziție în cazul prevăzut la art. 73 alin. (2).
- d) raportul de serviciu al polițistului nu este suspendat.

(3) Pe parcursul întregii cariere, polițistul poate beneficia de cel mult două avansări în grad profesional înaintea împlinirii stagiului minim.

§. 2 Cercetarea disciplinară

Abateri disciplinare

Art. 112. – (1) Încălcarea cu vinovăție de către polițist a îndatoririlor, atribuțiilor și obligațiilor corespunzătoare funcției pe care o deține și a normelor de etică și deontologie, constituie abatere disciplinară și atrage răspunderea disciplinară a acestora.

(2) Constituie abateri disciplinare, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, următoarele fapte săvârșite de polițist, comise cu vinovăție:

- a) manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului poliției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu;
- b) încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții, obligații, restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale;
- c) atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, superiori ierarhici și alte persoane cu care intră în contact în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

- d) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- e) refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu;
- g) nerespectarea de către polițistul de poliție judiciară a dispozițiilor procurorului, date în scris și în conformitate cu legea;
- h) neexecutarea, executarea în mod necorespunzător ori cu întârziere a atribuțiilor de serviciu, a dispozițiilor șefilor ierarhici sau executarea acestora cu încălcarea legii;
- i) nerespectarea din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a lucrărilor, întârzierea în efectuarea lucrărilor, din motive imputabile, neîndeplinirea ori îndeplinirea în mod necorespunzător a atribuțiilor de serviciu;
- j) nerespectarea confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii;
- k) lipsa nemotivată de la serviciu;
- l) imixtiunea în activitatea altui polițist;
- m) nerespectarea în mod nejustificat de către polițistul de poliție judiciară a dispozițiilor ori deciziilor cu caracter administrativ dispuse în conformitate cu legea de conducătorul instanței sau al parchetului ori a altor obligații cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente;
- n) folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii;
- o) obstrucționarea activității de control, audit public intern sau de cercetare disciplinară, prin orice mijloace;
- p) neefectuarea cercetării disciplinare, în condițiile, termenele și procedurile stabilite, potrivit legii, de către polițiștii însărcinați cu astfel de competențe;
- q) utilizarea unor expresii inadecvate de natură să afecteze prestigiul poliției în cuprinsul actelor și lucrărilor întocmite de polițist;
- r) încălcarea normelor de etică și deontologie ale polițistului precum și a jurământului de credință.

Sancțiunile disciplinare

Art. 113. - (1) Sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate polițistului sunt:

- a) mustrare scrisă;
- b) diminuarea drepturilor salariale pentru funcția îndeplinită cu 5-20% pe o perioadă de 1-3 luni;
- c) amânarea avansării în grade profesionale pe o perioadă de la 1 la 3 ani;
- d) amânarea promovării în funcții superioare, pe o perioadă de la 1 la 3 ani;
- e) retrogradarea din funcție cel mult până la nivelul de bază al gradului profesional deținut, prin numirea într-o funcție, într-o unitate aflată în aceeași localitate sau în altă localitate. În cazul polițiștilor care ocupă o funcție de conducere sancțiunea poate să constea în numirea pe o funcție de conducere vacantă de nivel inferior, dacă prin aceasta sunt respectate celelalte cerințe specifice de ocupare prevăzute în fișa postului.
- f) destituirea din poliție.

(2) Polițistul se află sub efectul sancțiunii disciplinare:

- a) 6 luni de la aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) lit. a);
- b) în perioada pentru care au fost aplicate sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. b) - d);

(3) Evidența tuturor sancțiunilor disciplinare se ține de către structurile de resurse umane și constituie cazierul disciplinar.

(4) Sancțiunile disciplinare ce se pot aplica cursanților, elevilor și studenților sunt cele prevăzute în regulamentele de organizare și funcționare ale instituțiilor de formare și pregătire respective.

Cercetarea prealabilă

Art. 114. – (1) Stabilirea și aplicarea sancțiunilor disciplinare se fac după efectuarea cercetării prealabile și numai după ce s-a probat vinovăția celui în cauză.

(2) Cercetarea prealabilă se dispune de persoana care are competența de numire în funcție sau de șeful ierarhic care a luat la cunoștință, pe orice cale, de săvârșirea uneia sau mai multor fapte ce pot constitui abateri disciplinare. Cercetarea prealabilă se efectuează la nivelul unității conduse de persoana care are competența de numire în funcție, în cel mai scurt timp posibil, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 120, de ofițeri anume desemnați.

(3) În cazul polițiștilor de poliție judiciară, declanșarea cercetării prealabile se poate efectua și la sesizarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a conducătorului parchetului sub supravegherea căruia își desfășoară activitatea acestuia.

(4) Ofițerii pentru efectuarea cercetării prealabile prevăzuți la alin. (2) se desemnează numai din rândul polițiștilor care au calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare sau care au studii juridice, alții decât cei prevăzuți la art. 115 alin. (1) și trebuie să fie cel puțin egali în grad profesional sau în funcție cu polițistul cercetat.

(5) Dacă în cadrul desfășurării cercetării prealabile sunt identificate și alte abateri disciplinare, se poate dispune conexasarea acestora.

(6) După efectuarea cercetării prealabile, ofițererul desemnat înaintează dosarul consiliului de disciplină, denumit în continuare Consiliul.

Art. 115. – Constituirea Consiliului

(1) La nivelul fiecărei unități se stabilește prin dispoziție a șefului unității un colectiv de ofițeri de poliție definitivati în profesie, apreciați pentru integritate morală, competență profesională și credibilitate, din rândul cărora se vor numi, pentru fiecare caz în parte, membrii Consiliului.

(2) Membrii colectivului prevăzut la alin. (1) se numesc pe o perioadă doi ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului o singură dată. Aceștia participă la un program de pregătire privind procedura disciplinară organizat prin grija structurilor de resurse umane.

(3) Consiliul se numește pentru fiecare caz în parte, dintre ofițerii de poliție prevăzuți la alin. (1), la nivelul unității conduse de persoana care are competența de numire a polițistului cercetat. Consiliul are în componență 3 membri titulari și 3 membri supleanți, care trebuie să fie cel puțin egali în grad profesional sau în funcție cu polițistul cercetat, numiți de șeful unității.

(5) La desemnarea membrilor Consiliului se urmărește ca unul dintre membri să aibă specialitatea polițistului cercetat și unul dintre membri să aibă studii juridice. Același membru poate îndeplini ambele condiții.

Activitatea Consiliului

Art. 116. – (1) Consiliul este un organism colectiv de analiză juridică și profesională a abaterilor comise de polițiști și a modului în care acestea au fost cercetate, constituit pentru a propune măsuri șefului unității care a dispus efectuarea cercetării prealabile.

(2) Concluziile Consiliului cu privire la existența sau inexistența abaterii disciplinare și vinovăția polițistului cercetat sunt obligatorii pentru șeful unității, iar propunerea cu privire la sancțiunea disciplinară are caracter consultativ.

Regulile procedurii disciplinare

Art. 117. – (1) Polițistul cercetat are dreptul să cunoască în întregime actele cercetării și să solicite, în condițiile legii, copii ale documentelor neclasificate pentru a le utiliza în scopul fundamentării apărării sale.

(2) Sancțiunile disciplinare nu pot fi aplicate decât după audierea polițistului. Audierea polițistului trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul polițistului de a se prezenta la audieri sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare care i se impută se consemnează într-un proces-verbal.

(3) Pe parcursul cercetării prealabile, precum și în fața Consiliilor, polițistul are dreptul să fie asistat, la cerere, de către un polițist din cadrul organizației sindicale sau profesionale din care face parte ori de către un alt polițist.

(4) Drepturile prevăzute la alin. (3) se exercită, în toate cazurile, cu respectarea normelor privind protecția informațiilor clasificate. Neîndeplinirea condiției deținerii nivelului corespunzător de acces la informații clasificate nu constituie motiv de amânare a cercetării.

(5) Pe perioada procedurii disciplinare, în situația în care polițistul a săvârșit o abatere disciplinară ce poate influența cercetarea, șeful unității are obligația de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influența cercetarea, fără ca prin aceasta să îi fie afectat dreptul la apărare.

(6) În cazul în care pe parcursul procedurii disciplinare rezultă date și indicii că au fost săvârșite fapte prevăzute de legea penală sunt sesizate organele judiciare competente. În acest caz, procedura disciplinară pentru aceste fapte se suspendă până la soluționarea definitivă a cauzei.

(7) Ședințele Consiliilor nu sunt publice.

Individualizarea sancțiunii disciplinare

Art. 118. – La stabilirea și aplicarea sancțiunii disciplinare se va ține seama, cumulativ, de:

- a) conduita profesională a polițistului;
- b) circumstanțele reale și personale ale polițistului;
- c) cauzele și gravitatea abaterii disciplinare;
- d) împrejurările în care abaterea a fost săvârșită;
- e) gradul de vinovăție și consecințele abaterii;
- f) preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise;
- g) existența antecedentelor disciplinare ale polițistului, care nu au fost anulate sau ridicate ca recompensă, în condițiile legii.

Aplicarea sancțiunilor disciplinare

Art. 119. – (1) După analizarea cauzei în Consiliu, șeful unității unde s-a efectuat cercetarea prealabilă poate dispune una dintre următoarele măsuri:

- a) clasarea dosarului în cazul constatării nevinovăției polițistului cercetat, a prescrierii faptei sau în situația încetării raporturilor de serviciu ale polițistului cercetat;
- b) reanalizarea cazului de către Consiliu;
- c) emiterea actului de sancționare a celui în cauză.

(2) Cercetarea și aplicarea sancțiunilor disciplinare se face potrivit normelor aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(3) În funcție de gravitatea abaterii disciplinare și circumstanțele care au condus la comiterea acesteia, aplicarea sancțiunii disciplinare, poate avea loc și fără efectuarea cercetării prealabile, dacă polițistul își recunoaște în scris vinovăția referitor la fapta imputată.

(4) Pentru aceeași abatere nu se poate aplica decât o singură sancțiune disciplinară.

Termene de aplicare a sancțiunii disciplinare

Art. 120. – (1) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult un an de la data luării la cunoștință despre comiterea faptei care poate constitui abatere disciplinară, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii acesteia.

(2) Termenul de 1 an pentru aplicarea sancțiunii disciplinare se suspendă în următoarele situații:

- a) până la data la care șeful unității ia la cunoștință de actul prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale, achitarea sau încetarea procesului penal, în cazul în care fapta polițistului întrunește atât elementele constitutive ale unei abateri disciplinare, cât și ale unei fapte prevăzute de legea penală;

- b) până la data reluării activității polițistului aflat în concedii sau învoiri plătite, în condițiile legii, în misiuni ori ale cărui rapoarturi de serviciu sunt suspendate.

Contestarea sancțiunilor disciplinare

Art. 121. – Sancțiunea aplicată este executorie și poate fi suspendată de instanța de contencios administrativ competentă să soluționeze cauza pe fond.

(2) Polițistul nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, pentru anularea sau modificarea actului administrativ de sancționare, fără parcurgerea procedurii plângerii prealabile.

Reglementarea internă a răspunderii disciplinare

Art. 122. – Modul de constituire, organizare și funcționare a Consiliilor, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acestora se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

§. 2 Răspunderea materială

Răspunderea materială

Art. 123 – (1) Răspunderea civilă a polițistului se angajează pentru:

a) pagubele produse cu vinovăție patrimoniului oricărei unități;
b) nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit;
c) daunele plătite de orice unitate, unor terțe persoane, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

(2) Repararea pagubelor aduse unității în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se dispune prin emiterea de către șeful unității a unui ordin sau a unei decizii de imputare, după caz, în termen de 90 de zile de la constatarea pagubei sau prin asumarea unui angajament de plată.

(3) Împotriva ordinului sau deciziei de imputare prevăzută la alin. (2) funcționarul public în cauză se poate adresa instanței de contencios administrative în termen de 15 zile de la comunicare. Ordinele sau deciziile de imputare rămase definitive ca urmare a neintroducerii ori respingerii acțiunii la instanța de contencios administrativ constituie titluri executorii.

(4) Dreptul șefului unității de a emite ordinul sau decizia de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.

(5) Repararea pagubelor aduse unității în situația prevăzută la alin. (1) lit. c) se dispune în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, cu modificările și completările ulterioare, ale cărei dispoziții se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL VII DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Recunoașterea unor drepturi ale polițiștilordecorați

Art. 124. – Polițiștiidecorați cu Ordinul Meritul Militar și Semnul Onorific În Serviciul Armatei, respectiv În Serviciul Patriei, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, își păstrează toate drepturile dobândite.

Situația unor raporturi de serviciu

Art. 125. – Situația raporturilor de serviciu ale polițiștilor care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt puși la dispoziție pentru motivele prevăzute la art. 65 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei ale caror raporturi de serviciu sunt suspendate se soluționează prin emiterea unui act administrativ privind constatarea acestei situații, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Situația polițiștilor care beneficiază de unele drepturi

Art. 126. – Polițiștilor care la data intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de compensație pentru chirie li se recalculează cuantumul acordat, dacă îndeplinesc condițiile de acordare prevăzute de prezenta lege.

Aplicarea unor condiții de studii

Art. 127. – Condițiile prevăzute la art. 32 alin. (2) se aplică și polițiștilor care au gradul profesional de chestor de poliție, chestor principal de poliție și chestor-șef de poliție, pentru avansarea la gradul următor începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Aplicarea unor prevederi privind suspendarea raporturilor de serviciu

Art. 128. – Prevederile art. 75 lit. a), referitoare la suspendarea raporturilor de serviciu în situația în care s-a dispus arestul la domiciliu, se aplică de la data intrării în vigoare a Legii de punere în aplicare a Codului de procedură penală.

Echivalarea gradelor profesionale și militare

Art. 129. – (1) Echivalarea gradelor profesionale și militare se realizează în cazul transferului polițiștilor în condițiile art. 83 alin. (2), în cazul încetării raporturilor de serviciu ale polițiștilor, ori în cazul transferului la/de la alte instituții din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, după caz.

(2) Echivalarea gradelor militare cu gradele profesionale ale polițiștilor se realizează după cum urmează:

I. Ofițeri:

a) sublocotenent	- subinspector de poliție;
b) locotenent	- inspector de poliție;
c) căpitan	- inspector principal de poliție;
d) maior	- subcomisar de poliție;
e) locotenent-colonel	- comisar de poliție;
f) colonel	- comisar-șef de poliție;
g) general de brigadă	- chestor de poliție;
h) general-maior	- chestor principal de poliție;
i) general-locotenent	- chestor-șef de poliție;
j) general	- chestor general de poliție.

II. Maiștri militari și subofițeri:

a) maistru militar clasa a IV-a și sergent-major	- agent de poliție;
b) maistru militar clasa a III-a și plutonier	- agent principal de poliție;
c) maistru militar clasa a II-a și plutonier-major	- agent-șef adjunct de poliție;
d) maistru militar clasa I și plutonier adjutant	- agent-șef de poliție;
e) maistru militar principal și plutonier adjutant-șef	- agent-șef principal de poliție.

(3) Echivalarea gradelor profesionale ale funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor cu gradele profesionale ale polițiștilor se realizează după cum urmează:

A. Ofițeri de penitenciare:

a) subinspector de penitenciare	- subinspector de poliție;
b) inspector de penitenciare	- inspector de poliție;
c) inspector principal de penitenciare	- inspector principal de poliție;
d) subcomisar de penitenciare	- subcomisar de poliție;
e) comisar de penitenciare	- comisar de poliție;
f) comisar-șef de penitenciare	- comisar șef de poliție;
g) chestor de penitenciare	- chestor de poliție;

B. Agenți de penitenciare:

a) agent de penitenciare	- agent de poliție;
b) agent principal de penitenciare	- agent principal de poliție;

- c) agent șef adjunct de penitenciare - agent-șef adjunct de poliție;
- d) agent șef de penitenciare - agent-șef de poliție;
- e) agent șef principal de penitenciare - agent-șef principal de poliție.

(4) Echivalările gradelor prevăzute la alin. (2) și (3) sunt aplicabile în ambele sensuri. Echivalarea gradelor de chestor cu cele de general în condițiile alin. (2) pct. I lit. g) - j) se face numai prin decret al Președintelui României.

(5) Stagiul în gradul militar/ profesional avut la data echivalării potrivit alin. (2) și (3) se ia în calcul la acordarea gradelor profesionale următoare, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 33 alin. (2).

Evidența polițiștilor

Art. 130. – (1) Evidența polițiștilor pe timpul și după încetarea raporturilor de serviciu, precum și modalitățile de păstrare a acestora se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Polițiștii luați în evidență ca rezerviști pot fi concentrați sau mobilizați pentru completarea efectivelor structurilor ministerului, în condițiile prevăzute de lege.

Aplicarea unor prevederi privind posturile ocupate la momentul intrării în vigoare a legii

Art. 131. – (1) Termenul de 3 ani prevăzut la art. 50, în situația polițiștilor care ocupă la data intrării în vigoare a prezentei legi o funcție de conducere care presupune calitatea de ordonator de credite, curge de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Prevederile art. 48 alin. (4) nu se aplică polițiștilor numiți în funcții la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 18, pe o perioadă de 4 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, în cadrul specialităților cu atribuții directe în prevenirea, descoperirea și cercetarea infracțiunilor sau respectarea ordinii și liniștii publice, pot fi încadrați, prin concurs sau examen, polițiști care au absolvit studii juridice în instituții de învățământ superior, altele decât Academia, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(4) Polițiștii încadrați în funcții la data intrării în vigoare a prezentei legi se consideră că îndeplinesc condițiile de grad necesare pentru ocuparea acestor funcții. Dispozițiile art. 32 și art. 33 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Emiterea actelor normative de aplicare a legii

Art. 132. – (1) Actele normative emise în executarea legilor anterioare rămân aplicabile și după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ministerul va emite ordinele necesare pentru punerea în aplicare a prezentei legi, cu excepția prevăzută la art. 93.

Modificarea unor acte normative

Art. 133. – (1) După punctul 10 al art. 3 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se introduc trei noi puncte, punctele 10¹, 10² și 10³ cu următorul cuprins:

“10¹) vânzarea de efecte și accesorii ale uniformei de poliție persoanelor care nu dețin calitatea de polițist;

10²) cumpărarea de către persoane care nu dețin calitatea de polițist de efecte și accesorii ale uniformei de poliție;

10³) producerea sau inscripționarea fără drept de uniforme, legitimații ori însemne distinctive, identice ori similare cu cele specifice organelor de poliție din structurile Ministerului Afacerilor Interne ori folosirea acestora, dacă fapta nu constituie infracțiune.”

(2) La art. 4, alin.(1), punctul 3 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

“f) cu amendă de la 3000 lei la 5000 lei, faptele prevăzute la pct. 10¹), 10²) și 10³).”

Intrarea în vigoare a prezentei legi

Art. 134. – (1) Anexa face parte integrantă din prezenta lege.

(2) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA

A. Funcții corespunzătoare ofițerilor de poliție

- I. Funcții de conducere
 - 1. Inspector general
 - 2. Inspector general adjunct
 - 3. Director general
 - 4. Director general adjunct
 - 5. Director
 - 6. Director adjunct
 - 7. Șef serviciu
 - 8. Șef birou
 - 9. Șef tură

- II. Funcții de execuție
 - 1. Ofițer specialist principal I
 - 2. Ofițer specialist principal II
 - 3. Ofițer specialist I
 - 4. Ofițer specialist II
 - 5. Ofițer specialist III
 - 6. Ofițer principal I
 - 7. Ofițer principal II
 - 8. Ofițer I
 - 9. Ofițer II
 - 10. Ofițer III
 - 11. Ofițer IV
 - 12. Ofițer debutant

B. Funcții corespunzătoare agenților de poliție

- I. Funcții de conducere
 - 1. Șef formațiune *)

*) Prin formațiune se înțelege: grupă, echipaj, post de poliție, patrulă, arest, schimb, tură, atelier ș.a.

- II. Funcții de execuție
 - 1. Agent principal
 - 2. Agent I
 - 3. Agent II
 - 4. Agent III
 - 5. Agent IV
 - 6. Agent debutant